

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201082
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8618201082.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcov 1/ Bc. Y. L., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX F. 6, štátny občan SR, 2/ Bc. C. E., nar. X.X.XXXX, bytom E. Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, 3/ H. F., rod. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, 4/ R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX L. - L., štátny občan SR, 5/ Y. K. F., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, 6/ M. Z., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, 7/ Y. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX/X, XXXXX L., štátna občianka SR 8/ Y. L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, 9/ N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX L. - L., štátna občianka SR, XX/ E. S., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M. XX, štátna občianka SR, XX/ E. S., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ R. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ Y. S., rod. H., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ T. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ E. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX L. - L., štátny občan SR, XX/ K. E. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. Jurkoviča XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. E. S., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. Y. J., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. Y. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ H. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. Y. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. 7, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. V., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX L. - L., štátna občianka SR, XX/ Y. Y. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. E. V., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ Y. H. V., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ XC/XX/XXXX

-2-

Y. X. V., nar. XX.X.XXXX, bytom E. T. XXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. V. L., rod. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ Y. V. T., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ K. U. T., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXXX/XXX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ H. C., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ T. L., nar. X.X.XXXX, bytom Q. 16XX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ K. T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ V. L., nar. XX.X.XXXX, bytom E. Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR XX/ Y. V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, XX/ K. T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ Y. L., nar. XX.X.XXXX, bytom E. Q. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, XX/ T. A. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX L., štátny občan SR a XX/ A. U., nar. X.XX.XXXX, bytom T. 11XX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, všetci žalobcovia zastúpení R. E. Y., advokátom E. kancelárie, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpenej Advokátska kancelária Branislava Máčaja, s.r.o., so sídlom Bajkalská 5, 831 04 Bratislava, IČO: 46 759 875, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

- I. Zamietá námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Svidník uplatnenú žalovanou.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom 1/ až 43/ nemajetkovú ujmu každému zo žalobcov vo výške po 3 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšku žalobu zamietá.
- IV. Žalobcom 1/ až 43/ priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ až 43/ sa žalobou zo dňa 29.6.2018 domáhali, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie nemajetkovej ujmy každému z nich vo výške po 5 000 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že v období od 8.11.2011 do 3.11.2012 (v ktorom boli v 6C/29/2018

-3-

mene žalovanej vyhotovené dokumenty s ich osobnými údajmi) boli klientmi žalovanej na základe zmluvy o pripojení, pretože využívali jej služby ako telekomunikačného operátora. U všetkých žalobcov, ktorí vo vzťahu k žalovanej vystupovali ako fyzické osoby (nepodnikatelia) ide o spotrebiteľov, teda o osobitnú skupinu subjektov práva, ktorí sú v zmluvnom vzťahu s dodávateľom (žalovanou) v znevýhodnenom postavení slabšej zmluvnej strany. Každého zo žalobcov je zároveň možné považovať za dotknutú osobu, ktorej definícia

je vymedzená v § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 122/2013 Z. z o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ZOOÚ), ktorý je už v súčasnej dobe neúčinný (nový zákon o ochrane osobných údajov č. 18/2018 Z. z.), avšak pre posúdenie kritérií protiprávnosti konania žalovanej a jej sprostredkovateľa je nutné na vec aplikovať doterajší (aktuálne neúčinný) právny predpis. Žalovanú spoločnosť Orange Slovensko a.s. možno považovať za prevádzkovateľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) ZOOÚ. Žalobcovia tvrdia, že žalovaná pri spracúvaní ich osobných údajov prostredníctvom spoločnosti ELSIG s.r.o., Biela Voda 1054/11, 060 01 Kežmarok, IČO: 47 709 014 (ďalej ELSIG s.r.o.) nepostupovala pri manipulácii s nimi a pri ich likvidácii v súlade so zákonom (§ 8 ods. 2, § 17, § 19 ZOOÚ), čím boli flagrantným spôsobom porušené viaceré ustanovenia zákona o ochrane osobných údajov a tým porušené právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života pri spracúvaní osobných údajov všetkých žalobcov. Žalobcovia sa preto žalobou domáhajú svojho práva na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka voči žalovanej, ktorá objektívne (bez nevyhnutnosti preukazovať jej zavinenie) na základe skutkového stavu uvedeného v žalobe zodpovedá za porušenie a ohrozenie osobnostných práv žalobcov. Tým je založená aktívna a pasívna vecná legitímácia strán tohto konania. S poukazom na rozsah, intenzitu a význam chráneného záujmu žalobcov žalobcovia požadujú od žalovanej náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 1, ods. 3 OZ ako primeraný a účinný prostriedok satisfakcie a zároveň sankcie za tento civilnoprávny delikt.

2. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že dňa 9.2.2017 žalobca 1/ našiel v L., za budovou na Hlavnej ul. č. 60, v ktorej sídli značková predajňa Orange Slovensko, a.s. v neuzamknutom priestore určenom na skladovanie papierového odpadu medzi papierovým odpadom aj archívnu krabicu, v ktorej sa nachádzalo množstvo originálnych písomností s osobnými údajmi účastníkov (zákazníkov) spoločnosti Orange Slovensko, a.s., vrátane originálu písomnosti označenej ako „Žiadosť o znovupripojenie SIM karty“ zo dňa 18.1.2012, na ktorej sa nachádzali osobné údaje žalobcu 1/, ale aj originály písomností s osobnými údajmi všetkých žalobcov. V nájdenej archívnej krabici ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane, ktorej je rukou napísané „ID 350GPBO1 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“ sa nachádzali prevažne písomnosti s názvom: „Žiadosť o vydanie

novej SIM karty a potvrdenie o jej prevzatí“, „Výmena SIM karty“ a „Žiadosť o znovupripojenie SIM karty“. Ide pritom o originálne dokumenty s vlastnoručným podpisom žalobcov aj pečiatkou a podpisom obchodného zástupcu spoločnosti Orange Slovensko, a.s., na ktorých sa nachádzajú najdôležitejšie identifikátory dotknutých osôb (vrátane všetkých žalobcov) ako je meno, priezvisko (akademický titul), adresa bydliska, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefónne číslo, číslo SIM karty a vlastnoručný podpis. Na viacerých písomnostiach je priesvitnou lepiacou páskou prelepená plastová SIM karta. U žalobcov 4/, 14/, 20/, 34/ a 40/ sa v archívnej krabici nachádzali po dva rozdielne originálne písomnosti s ich osobnými údajmi. Predmetnú archívnu krabicu s nájdenými písomnosťami žalobca 1/ ako dôkazný materiál odovzdal

6C/29/2018

-4-

advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi a zároveň ho splnomocnil právnym zastupovaním vo veci neoprávneného zásahu do svojho súkromného života v súvislosti so spracovávaním osobných údajov spoločnosťou Orange Slovensko, a.s.. Právny zástupca vyzval v mene všetkých žalobcov spoločnosť Orange Slovensko, a.s. v súvislosti s jej protiprávnym zásahom do práv žalobcov na mimosúdne rokovanie, pri ktorom požadoval písomné ospravedlnenie, finančnú satisfakciu a náhradu nákladov právneho zastupovania. Na základe predmetného listu sa spoločnosť Orange Slovensko, a.s. prostredníctvom právneho zástupcu Mgr. Branislava Máčaja, advokáta a konateľa spoločnosti Advokátska kancelária Branislava Máčaja, s.r.o., Bajkalská 5, 831 04 Bratislava listom zo dňa 16.3.2017 ospravedlnila dotknutým osobám za vzniknutú situáciu a ubezpečila ich, že urobí všetko preto, aby sa v budúcnosti takáto situácia neopakovala. Zároveň odmietla zaplatať finančnej satisfakcie s odôvodnením, že „prípádny“ zásah do osobnostných práv dotknutých osôb nedosiahol takú intenzitu a následky s ohľadom na ich súkromný život, aby boli odôvodnené úvahy nad poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Policajt Obvodného oddelenia PZ v Stropkove prijal dňa 20.2.2017 oznámenie Igora Q., ktorý je vedúcim značkovej predajne spoločnosti Orange Slovensko, a.s. sídliacej na Ul. Hlavnej č. 60, v Stropkove, v objekte bývalého hotela Tokajik a zároveň zamestnancom obchodného zástupcu žalovanej, spoločnosti ELSIG s.r.o. vo veci krádeže písomností určených na skartovanie zo skladu za predajňou Orange Slovensko, a.s. na Ul. Hlavnej v Stropkove. K. Q. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Stropkove v konaní ČPS: ORPZ - SK- OPP5 - 77 /XXXX-P v podanom oznámení uviedol, že „dňa 20.2.2017 zistil, že zo skladu, ktorý sa nachádza hneď za predajňou, bol ukradnutý jeden igelitový mech o objeme 60 l, ktorý bol plný tlačív s osobnými údajmi ich klientov a tento bol určený na skartovanie“. Tento krok K. Q. bol podľa žalobcov len reakciou na zanedbanie si vlastných povinností súvisiacich so spracovávaním osobných údajov klientov spoločnosti Orange Slovensko a.s. pri likvidácii ich osobných údajov. Z fotodokumentácie vyplýva, že sklad na papierový odpad, v ktorom boli originálne písomnosti s osobnými údajmi klientov spoločnosti Orange Slovensko, a.s. nájdené, nebol dlhodobou uzamykaný, pretože tento sklad využívalo viacero podnikateľských subjektov sídliačich v predmetnom polyfunkčnom objekte (bývalý hotel Tokajik v Stropkove). Túto skutočnosť potvrdil aj K. Q., ktorý uviedol: „Keďže sklad využívajú aj iní predajcovia z daného objektu, dosť často sa stáva, že sklad zostane po určitý čas neuzamknutý“. OO PZ v Stropkove odstúpilo svoj spisový materiál ČPS: I.-SK-I Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, Hraničná 12, 820 07 Bratislava 27 (ďalej Úrad alebo ÚOOÚ SR), ktorý podľa obsahu vyhodnotil tento spisový materiál ako podnet a pod č. XXXXX/XXXX-Os začal konanie o ochrane osobných údajov pre podozrenie z porušenia ustanovení zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov voči spoločnosti ELSIG s.r.o., ktorá vykonáva obchodné zastúpenie spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v značkovej predajni na Ul. Hlavná 60 v Stropkove.

3. Žalobcovia k žalobe doložili aj Rozhodnutie Úradu zo dňa 16.8.2017 Číslo: XXXXX/XXXX-Os-XX, v ktorom bolo konštatované, že spoločnosť ELSIG s.r.o. porušila ustanovenie § 17 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona tým, že „pri likvidácii dokumentov obsahujúcich osobné údaje klientov spoločnosti Orange Slovensko a.s. v rozsahu meno a priezvisko klienta (obchodné meno), adresa, rodné číslo (IČO), telefónne číslo, číslo OP, pridelené číslo, číslo SIM karty, účastnícke číslo, podpis klienta a podpis povereného pracovníka ako aj informácie o predajnom mieste nepostupovala s náležitou starostlivosťou, pričom tieto boli uložené v archívnej krabici s označením ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane, ktorej je rukou

6C/29/2018

-5-

napísané „ID 350GPB01 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“ (ďalej len „archívna krabica“) a umiestnené v sklade na papierový odpad nachádzajúceho sa za budovou, v ktorej sídli predajňa Orange Slovensko, a.s. na Ul. Hlavná 60 v Stropkove...“, pričom Úrad neuložil spoločnosti ELSIG s.r.o. opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku, keď konštatoval, že sprostredkovateľ v priebehu konania preukázal plnenie povinností vyplývajúcich mu z ustanovení zákona a následne po bezpečnostnom incidente nanovo prijal bezpečnostné opatrenia a tým uloženie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku už nebolo v danom prípade dôvodné a účelné. Následne Úrad rozhodnutím zo dňa 22.12.2017 číslo: XXXXX/XXXX-OS-X uložil sprostredkovateľovi - obchodnému zástupcovi žalovanej, spoločnosti ELSIG s.r.o. za porušenie povinnosti v súvislosti s bezpečnosťou spracúvania osobných údajov v súvislosti s likvidáciou dokumentov pokutu vo výške 5 000 eur. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.3.2018.

4. Žalobcovia v žalobe ďalej tvrdili, že v súčasnej informačnej spoločnosti sú osobné údaje vstupnou bránou do súkromia každej osoby, preto naliehavá spoločenská potreba na ich dôslednej ochrane nachádza adekvátne vyjadrenie v únijnom, ale aj vnútroštátnom práve. Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre opakovane zdôraznili, že súčasťou práva na rešpektovanie súkromného života je i ochrana osobných údajov. Svojím obsahom a povahou možno právo na ochranu osobných údajov a právo na súkromný život zaradiť medzi základné ľudské práva a slobody, ktoré sú garantované medzinárodnými konvenciami a v podmienkach Slovenskej republiky Ústavou SR a príslušnou vnútroštátnou právnou úpravou. Z uvedeného skutkového stavu podľa žalobcov vyplýva, že v súvislosti so spracovávaním osobných údajov žalobcov spoločnosť Orange Slovensko, a.s. (žalovaná) prostredníctvom sprostredkovateľa, obchodného zástupcu žalovanej spoločnosti ELSIG s.r.o. došlo v mesiacoch január a február 2017 z pohľadu administratívnej zodpovednosti k bezpečnostnému incidentu, za ktorý občianskoprávne, teda voči osobám, ktorých osobné údaje boli zneužitú, zodpovedá žalovaná, pretože osobné údaje boli spoločnosťou ELSIG s.r.o. spracovávané v jej mene. Preto musí žalovaná niesť občianskoprávnu zodpovednosť za zásah do súkromného života žalobcov, ktorý zneužitím osobných údajov ako mimoriadne citlivých a najdôležitejších identifikátorov fyzickej osoby vznikol a spôsobil objektívnu hrozbu materiálnej, ale aj morálnej ujmy na strane žalobcov, ale aj množstva ďalších klientov žalovanej, ktorí nie sú účastníkmi tohto súdneho konania a ktorých osobné údaje sa v spomínanej archívnej krabici na originálnych dokumentoch nachádzali.

5. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa podľa žalobcov nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Samotná skutočnosť, že materiálna ujma žalobcom, ani ďalším osobám, ktorých osobné údaje boli zneužitú, zatiaľ hlásená nebola, neznižuje závažnosť tohto bezpečnostného incidentu a žalovanú nezbaňuje občianskoprávnej zodpovednosti voči žalobcom. „Základnou hmotnoprávnou podmienkou vzniku zodpovednosti podľa ust. § 13 OZ je, aby zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, alebo len v ohrození osobnostného práva fyzickej osoby, pokiaľ ide o jej fyzickú a morálnu integritu“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22.06.2006, sp. zn. 30 Cdo 2914/2005). Občianskoprávna zodpovednosť a administratívna zodpovednosť za porušenie ochrany osobných údajov sú podľa tvrdenia žaloby dve stránky

6C/29/2018

-6-

tej istej mince. Administratívnu zodpovednosť za porušenie ochrany osobných údajov skúma a kontroluje na to povolaný orgán štátu (Úrad na ochranu osobných údajov), ktorý nástrojmi verejného práva chráni fyzické osoby pred neoprávneným zasahovaním do ich súkromného života pri spracúvaní ich osobných údajov a zároveň upravuje práva, povinnosti a zodpovednosť subjektov, ktoré osobné údaje fyzických osôb v zmysle vnútroštátnej a únijnej úpravy spracovávajú. Za bezpečnostný incident, ktorý tvorí skutkový základ tejto žaloby, už bol administratívne Úradom postihnutý sprostredkovateľ, spoločnosť ELSIG s.r.o., ktorý ako obchodný zástupca žalovanej v jej mene spracovával osobné údaje klientov žalovanej v rozpore s právnymi predpismi. Za to mu bola právoplatne uložená, v žalobe citovaným rozhodnutím, pokuta vo výške 5 000 eur. Občianskoprávna zodpovednosť žalovanej za zásah do súkromia žalobcov má objektívny charakter, ktorý vyplýva z ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka ako generálnej klauzuly ochrany osobnosti v súkromnom práve. „Zamestnanec, prípadne iná použitá osoba nezodpovedá osobne priamo postihnutej fyzickej osobe; za nemajetkovú ujmu zodpovedá

právnická alebo fyzická osoba, ktorá takúto osobu na svoju činnosť použila („použitie“ osoby zodpovedajú len v tzv. vnútornom vzťahu)“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra 2011, sp. zn. 30 Cdo 1509/2011), „Ak bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou alebo inou fyzickou osobou k realizácii činnosti tejto právnickej či inej osoby, pričíta sa neoprávnený zásah samotnej fyzickej či inej právnickej osobe“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 2712/2005 citovaný v publikácii Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1- 450. Komentár Praha: C.H. Beck, 2015, na strane 68). „Pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť, je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti“ (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 citovaný v publikácii Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, na strane 75). Občianskoprávna zodpovednosť žalovanej je podľa žalobcov daná, pretože existencia zásahu do osobnostných práv žalobcov popísaným bezpečnostným incidentom objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu bola preukázaná. Zásah do práv žalobcov je konaním protiprávnym a existuje príčinná súvislosť medzi týmto neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy. V predmetnej veci žalobcovia žiadajú pre každého z nich finančnú satisfakciu vo výške 5 000 eur, ktorej výšku odôvodňujú rozsahom porušenia a ohrozenia osobnostných práv žalobcov, výnimočnosťou prípadu, ktorý sa týka viac než 400 dotknutých osôb a potrebou deklarovať intenzitu, rozsah a význam porušenia práv žalobcov s ohľadom na osobu žalovanej, ktorá na slovenskom trhu ako jeden z najväčších telekomunikačných operátorov spracúva osobné údaje státisícov svojich klientov.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.8.2018 uviedla, že podľa § 41 CSP namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Svidník. Z petitu žaloby ako aj jej odôvodnenia je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že ide o žalobu na ochranu osobnosti. Miestne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii v prípade žaloby na ochranu osobnosti je podľa § 13 CSP všeobecný súd žalovanej, to jest v tomto prípade Okresný súd Bratislava II. Spor na ochranu osobnosti rozhodne nie je druhom sporu, ktorý by vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcami a žalovanou. Pokiaľ ide o súvislosť

6C/29/2018

-7-

žalobcami tvrdeného zásahu do ich osobnostných práv so spotrebiteľskou zmluvou (zmluvy o pripojení uzatvorené medzi žalobcami a žalovanou), táto podľa žalovanej neexistuje. Za spotrebiteľský spor možno považovať spor o otázke týkajúcej sa spotrebiteľskej zmluvy, napr. či zmluva vznikla, či je platná, otázky výkladu obsahu spotrebiteľskej zmluvy, náhrady škody, nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, nároky z väd tovaru a pod. Súvislosť uplatneného nároku so spotrebiteľskou zmluvou musí byť tak právna, ako aj vecná. V prípade práva na ochranu osobnosti ide o špecifický nárok, ktorým disponuje každá fyzická osoba zo zákona, existencia tohto práva teda nijako nesúvisí so spotrebiteľskými zmluvami (zmluvy o pripojení) uzatvorenými medzi žalovanou a žalobcami, skutočnosť, že strany uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu je v tomto prípade podružná, právny základ ich nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vyplýva z iného právneho vzťahu, resp. má iný právny základ ako spotrebiteľská zmluva (zmluva o pripojení), ktorú žalobcovia a žalovaná uzatvorili. Žalovaná zároveň upozorňuje na skutočnosť, že v prípade, ak vo veci žaloby na ochranu osobnosti bude Okresný súd Svidník tento spor považovať za spotrebiteľský, dôjde k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, čo samo o sebe odôvodňuje zrušenie jeho rozhodnutia vo veci samej odvolacím súdom.

7. Tvrdenia žalobcov o flagrantom porušení viacerých ustanovení zákona o ochrane osobných údajov zo strany žalovanej žalovaná v plnom rozsahu odmieta. Žalovaná za účelom ochrany spracúvaných osobných údajov pred ich poškodením, zničením, stratou, zmenou, neoprávneným prístupom a sprístupnením, poskytnutím alebo zverejnením, ako aj pred akýmikkoľvek inými neprípustnými spôsobmi spracúvania prijala potrebné technické, organizačné a personálne opatrenia (ďalej len „bezpečnostné opatrenia“) zodpovedajúce spôsobu spracúvania osobných údajov a to s ohľadom na použiteľné technické prostriedky, dôvernosc a dôležitosť spracúvaných osobných údajov, ako aj rozsah možných rizík, ktoré sú spôsobilé narušiť bezpečnosť alebo funkčnosť informačných systémov, v ktorých sú osobné údaje účastníkov (zákazníkov) žalovanej spracúvané. Uvedené bezpečnostné opatrenia sú zdokumentované v bezpečnostnom projekte vydanom podľa § 19 ods. 1 zákona o ochrane

osobných údajov, ako aj v internom predpise žalovanej pod označením QAD632 - Politika podnikovej bezpečnosti, ako aj v ďalších prislúchajúcich vnútorných bezpečnostných procedúrach žalovanej. Rovnaké bezpečnostné opatrenia ako žalovaná je povinný prijať aj subjekt, ktorý má byť ako obchodný zástupca žalovanej poverený ako sprostredkovateľ spracúvaním osobných údajov v jej mene, to jest v tomto prípade spoločnosť ELSIG. Pred poverením takéhoto subjektu spracúvaním osobných údajov žalovaná kontrolou overuje, či takýto subjekt stanovené bezpečnostné opatrenia vyplývajúce z vyššie uvedených interných predpisov spĺňa. Tak tomu bolo aj v prípade spoločnosti ELSIG. Žalovaná zároveň po poverení obchodného zástupcu spracúvaním osobných údajov priebežne pravidelnými, ako aj mimoriadnymi kontrolami a auditmi overuje, či subjekt poverený spracúvaním osobných údajov v mene žalovanej stanovené bezpečnostné opatrenia priebežne spĺňa. Dňa 2.3.2017 bola žalovanej doručená výzva právneho zástupcu žalobcov, v ktorej ju tento informoval o skutočnosti, že jeden z jeho klientov našiel v neuzamknutom priestore za predajňou obchodného zástupcu žalovanej v Stropkove dokumenty obsahujúce osobné údaje účastníkov, resp. zákazníkov žalovanej. Žalovaná okamžite po doručení výzvy začala so šetrením tohto incidentu, okolností jeho vzniku, jeho rozsahu a jeho prípadných následkov. Šetrením sa zistilo, že zamestnanec obchodného zástupcu žalovanej spoločnosti ELSIG omylom, resp. nedopatrením umiestnil pri odstraňovaní papierového odpadu do uzamykateľného priestoru na jeho uloženie aj dokumenty obsahujúce, okrem iného, aj osobné údaje účastníkov

6C/29/2018

-8-

žalovanej. Pokiaľ ide o bezpečnostné opatrenia, ktoré žalovaná ako prevádzkovateľ v súvislosti s vyššie uvedenou informáciou ohľadom osobných údajov jej účastníkov (v terajšom postavení žalobcov) obsiahnutou v liste ich právneho zástupcu prijala, žalovaná bez zbytočného odkladu začala preverovať skutočnosti, ktoré boli uvedené v liste právneho zástupcu žalobcov. Na vzniknutú situáciu bol zároveň okamžite upozornený obchodný zástupca - spoločnosť ELSIG prevádzkujúci značkovú predajňu, v ktorej incident vznikol. Organizačná jednotka žalovanej zodpovedná za koordináciu obchodných zastúpení plošne upozornila všetkých obchodných zástupcov na dôsledné plnenie ich povinností, ktoré im v súvislosti so spracúvaním osobných údajov účastníkov vyplývajú z platných právnych predpisov a záväzných interných postupov a procedúr, ktoré vznik takejto situácie v prípade ich dôsledného dodržiavania vylučujú. Samotný obchodný zástupca podal v uvedenej veci oznámenie o krádeži písomností na Obvodnom oddelení Policajného zboru SR v Stropkove. Potvrdenie o prijatí oznámenia o krádeži predložili žalobcovia ako prílohu svojej žaloby. Žalovaná dňa 7.3.2017 oznámila vyššie uvedený incident Regulačnému úradu. Uvedené oznámenie bolo dňa 15.3.2017 doplnené o ďalšie skutočnosti zistené žalovanou počas šetrenia uvedeného incidentu. Ďalej samotný sprostredkovateľ spoločnosť ELSIG po uvedenom incidente prijala potrebné bezpečnostné opatrenia, konkrétne vykonala kontrolu spracúvania osobných údajov na všetkých ňou prevádzkovaných značkových predajniach, nanovo vypracovala bezpečnostnú dokumentáciu, všetci jej zamestnanci boli znovu poučení a preškolení o bezpečnostných opatreniach a zo zásad ochrany osobných údajov pri ich spracúvaní s dôrazom na ich likvidáciu. Voči zamestnancovi, ktorý nedopatrením umiestnil pri odstraňovaní papierového odpadu do uzamykateľného priestoru na jeho uloženie aj dokumenty obsahujúce, okrem iného, aj osobné údaje účastníkov žalovanej, boli vyhovené opatrenia v zmysle Zákonníka práce a bola poverená u sprostredkovateľa nová zodpovedná osoba na spracúvanie osobných údajov.

8. Žalovaná odmieta ako nepravdivé východiskové tvrdenie žalobcov o zneužití ich osobných údajov. Do dnešného dňa podľa žalovanej neboli zistené okolnosti, ktoré by nasvedčovali, že by došlo k zneužitiu osobných údajov dotknutých osôb - žalobcov, či iným nežiaducim následkom, čo je konštatované napr. aj v odôvodnení rozhodnutia Úradu zo dňa 22.12.2017, č. k. 01515/2017-Os-09, str. 6, ktorým tento uložil spoločnosti ELSIG pokutu vo výške 5 000 eur. Samotní žalobcovia tiež konštatujú, že žiadna materiálna ujma im a ani iným osobám nebola hlásená. Rovnako tak je vylúčené zneužitie osobných údajov žalobcov či iných dotknutých osôb v súvislosti s týmto incidentom do budúcnosti. Dokumenty, ktoré tieto osobné údaje obsahujú, sa totiž nachádzajú podľa zistení úradu u právneho zástupcu žalobcov na účely súdneho konania (rozhodnutie úradu zo dňa 22.12.2017, č. k.: 01515/2017-Os-09, str. 4), kde tento zodpovedajúcim spôsobom zabezpečuje ich ochranu. Pokiaľ ide o občianskoprávnu zodpovednosť žalovanej tvrdenú žalobcami žalovaná uvádza, že so spoločnosťou ELSIG ako sprostredkovateľom uzatvorila dňa 30.6.2015 Dohodu o poverení sprostredkovateľa spracúvaním osobných údajov (ďalej len „dohoda o poverení“). V uvedenej dohode sa sprostredkovateľ okrem iného zaviazal, že osobné údaje vráti prevádzkovateľovi a akékoľvek ich kópie bezpečne zlikviduje, ak bol dosiahnutý účel ich spracúvania podľa zmluvy a tohto poverenia a nebráni tomu iná zákonná povinnosť tieto údaje

uchovávať a spracúvať sprostredkovateľom po dobu dlhšiu ako je doba nevyhnutná na dosiahnutie účelu spracúvania podľa bodu 1 tohto poverenia (bod 8 ods. vi.) dohody o sprostredkovaní). Spoločnosť ELSIG ako sprostredkovateľ na základe bodu 8 ods. vi.) dohody o poverení prevzala na seba podľa § 8 ods. 9 zákona o ochrane osobných údajov povinnosť
6C/29/2018

-9-

prevádzkovateľa zabezpečiť likvidáciu osobných údajov podľa § 17 zákona. Podľa § 8 ods. 10 zákona o ochrane osobných údajov zároveň spoločnosť ELSIG zodpovedá za plnenie tejto povinnosti, to jest administratívnoprávne zodpovedala za bezpečnú likvidáciu osobných údajov žalobcov podľa § 17 zákona o ochrane osobných údajov. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaná za to, že v súvislosti s jej povinnosťou zabezpečiť likvidáciu osobných údajov žalobcov, ako aj ďalších jej účastníkov podľa § 17 zákona o ochrane osobných údajov, rovnako tak aj v súvislosti s jej povinnosťou chrániť spracúvané osobné údaje podľa § 19, ako aj povinnosťou dbať pri výbere sprostredkovateľa na jeho odbornú, technickú, organizačnú a personálnu spôsobilosť a jeho schopnosť zaručiť bezpečnosť spracúvaných osobných údajov, resp. nezveriť spracúvanie osobných údajov sprostredkovateľovi, ak by tým mohli byť ohrozené práva a právom chránené záujmy dotknutých osôb podľa § 8 ods. 2 zákona, neporušila žalovaná v predmetnom prípade žiadnu svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zákona o ochrane osobných údajov, od ktorého porušenia žalobcovia odvodzujú občianskoprávnu zodpovednosť žalovanej. Navyše, pokiaľ ide o zodpovednosť občianskoprávnu, je potrebné konštatovať, že práva fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka, vrátane práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa jeho ods. 2, ktorej vyplatenie sa na žalovanej domáhajú žalobcovia vo svojej žalobe, sú osobne späté s osobou, ktorá sa neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustila. Z okolností, za ktorých došlo k incidentu, od ktorého žalobcovia odvodzujú svoj žalobou uplatňovaný nárok, je viac ako zrejmé, že žalovaná nie je tým subjektom, ktorý eventuálne neoprávnené zasiahol do osobnostných práv žalobcov a preto žalovaná v tejto veci v plnom rozsahu odmieta svoju občianskoprávnu zodpovednosť. Ak by aj súd napriek vyššie uvedenému dospel k záveru, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov, žalovaná v plnom rozsahu odmieta ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnený žalobou. Pokiaľ ide o údajnú morálnu ujmu, ktorá objektívne žalobcom podľa nich hrozila/hrozí(?) prípadným zneužitím ich osobných údajov, žalovaná poukazuje, že žalobcovia nijakým spôsobom nešpecifikovali, v čom by mala táto morálna ujma spočívať a akým spôsobom, z čoho by v súvislosti s predmetnými osobnými údajmi mala na strane žalobcov vzniknúť. Žalovaná zastáva stanovisko, že v tomto prípade morálna ujma žalobcom z uvedeného incidentu ani len nemohla vzniknúť. Morálna ujma môže vzniknúť v prípade zásahu do občianskej cti fyzickej osoby, do jej osobnej a mravnej integrity, ktorá zníži jej dôstojnosť, vážnosť a česť, prípadne ohrozí jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti (napr. zverejnenie údajov týkajúcich sa intímnej sféry občana a pod.). Z povahy predmetných osobných údajov je viac ako zrejmé, že žalobcom žiadna morálna ujma ani prípadným zneužitím ich osobných údajov ani len nemohla vzniknúť. Pokiaľ ide o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu údajného neoprávneného zásahu žalovanej do práva na ochranu ich osobnosti, žalovaná túto odmieta v plnom rozsahu čo do právneho dôvodu ako aj výšky. Z ustanovení § 13 OZ je zrejmé, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby má zásadne subsidiárny charakter, prichádza do úvahy len v prípadoch, kedy iné primerané zadosťučinenie nie je postačujúce najmä preto, že neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby došlo k závažnej ujme. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach prípadu - existencia závažnej ujmy. Žalobcovia vo svojej žalobe žiadnu závažnú ujmu, ktorá by im bola vznikla, nielenže nepreukázali, ale dokonca ani len nešpecifikovali. Za závažnú ujmu v žiadnom prípade nie je možné považovať čisto hypotetickú možnosť zneužitia ich osobných údajov.

6C/29/2018

-10-

Vznik závažnej ujmy je potrebné zo strany žalobcov v konaní nielen deklarovať ale aj dokázať. Žalovaná sa žalobcom listom svojho právneho zástupcu zo dňa 16.3.2017 adresovanom právnemu zástupcovi žalobcov ospravedlnila za vzniknutú situáciu a ubezpečila žalobcov, že urobí všetko preto, aby sa v budúcnosti takáto situácia neopakovala. Pokiaľ by aj súd došiel k záveru, že žalobcovia majú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, považuje žalovaná sumu 5 000 eur na každého žalobcu za celkom zjavne neadekvátnu. Pri posudzovaní výšky primeraného zadosťučinenia

je potrebné prihladiť (a mať aj preukázané) na závažnosť a intenzitu konania, dosah konania, motívy konania, úmysel konania, dĺžku trvania protiprávneho konania, dobrovoľnosť ukončenia konania, prípadne ďalšie relevantné okolnosti, za ktorých došlo k protiprávnemu zásahu do osobnostných práv. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu má byť v súlade s požiadavkami spravodlivosti. Náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur za každého žalobcu požadovanú žalobcami považuje žalovaná s ohľadom na okolnosti prípadu tiež za nespravodlivú. Na základe vyššie uvedeného žalovaná navrhla, aby súd žalobu žalobcov v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania.

9. Žalobcovia v replike zo dňa 26.9.2018 k námietke miestnej príslušnosti uviedli, že úvahy žalovanej o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Svidník považuje za nesprávne z dôvodov, že žalobcovia založili miestnu príslušnosť Okresného súdu Svidník ako osobitnú miestnu príslušnosť (danú na výber) v zmysle ust. § 19 písm. d) CSP. V konkrétnej právnej veci má všetkých 43 žalobcov adresu trvalého pobytu v obvode Okresného súdu Svidník. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi žalobcami a žalovanou vznikol na základe Zmluvy o pripojení a každý zo žalobcov uzatváral Zmluvu o pripojení so žalovanou ako dodávateľom v pozícii spotrebiteľa, teda slabšej strany v kontraktáčnom procese. Základný akt (Zmluva o pripojení), ktorou bol založený vzťah medzi žalobcami a žalovanou, je teda zmluvou spotrebiteľskou. Právne významnou je skutočnosť, že žalovaná bola oprávnená spracovávať osobné údaje žalobcov práve na základe Zmluvy o pripojení a jej dodatkov ako základného aktu, ktorým bol založený vzťah medzi žalovanou a každým zo žalobcov. K porušeniu práv žalobcov pri likvidácii ich osobných údajov popísaným spôsobom došlo na dokumentoch vypracovaných v mene žalovanej jej obchodným zástupcom, pričom išlo o dokumenty skôr technického charakteru (Žiadosť o vydanie novej SIM karty a potvrdenie o jej prevzatí, Výmena SIM karty, Žiadosť o znovupripojenie SIM karty). Vytvorenie týchto dokumentov, na ktorých sa nachádzajú najdôležitejšie identifikátory dotknutých osôb (vrátane všetkých žalobcov) ako je meno, priezvisko (akademický titul), adresa bydliska, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefónne číslo, číslo SIM karty a vlastnoručný podpis, však bolo možné len v rámci spotrebiteľského zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o pripojení. Právnym základom vzťahu medzi stranami sporu je bezpochyby Zmluva o pripojení a jej dodatky (ako zmluva spotrebiteľská) a práva uplatňované žalobou (na ochranu osobnosti za zásah do ich súkromia v dôsledku porušenia ochrany osobných údajov) sú realizované v rámci spotrebiteľského vzťahu založeného práve Zmluvou o pripojení a jej dodatkami. Ide teda o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, ktorý v širšom kontexte vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy (povinnosť dodávateľa chrániť a bezpečne spracovávať, teda aj likvidovať osobné údaje spotrebiteľov), ale zároveň je to spor, ktorý celkom jednoznačne súvisí so spotrebiteľskou zmluvou (Zmluvou o pripojení), preto spĺňa všetky kritéria spotrebiteľského sporu v zmysle § 290 CSP. Ak žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe pripúšťa, že konania o náhradu škody alebo o vydanie bezdôvodného obohatenia majúce svoj základ v spotrebiteľskej zmluve sú spotrebiteľskými spormi, potom

6C/29/2018

-11-

neexistuje rozumný argument, ktorý by vylučoval spory o ochranu osobnosti vedené z dôvodu porušenia ochrany osobných údajov spotrebiteľov v právnom vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy, z kategórie sporov spotrebiteľských podľa ust. § 290 CSP. Vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom má právny základ v spotrebiteľskej zmluve, uplatňovanie akýchkoľvek hmotnoprávných nárokov ktorejkoľvek zmluvnej strany, ktoré vyplývajú z tejto spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto zmluvou súvisia, je v civilnom sporovom procese realizované v režime spotrebiteľského sporu podľa § 290 a nasl. CSP a to bez ohľadu na to, o aký hmotnoprávny inštitút sa uplatňovaný nárok opiera.

10. K skutkovým zisteniam, ktoré tvrdí žalovaná, žalobcovia uviedli, že z hľadiska občianskoprávnej zodpovednosti je právne významné to, že v súvislosti so spracúvaním osobných údajov žalobcov žalovanou (a vôbec pritom nezáleží, že k spracovávaniu osobných údajov žalobcov došlo prostredníctvom spoločnosti ELSIG, s.r.o. ako sprostredkovateľa) došlo k bezpečnostnému incidentu, teda osobné údaje žalobcov ako klientov žalovanej boli v jej mene a spoločnosťou, ktorú žalovaná vybrala a aj na tento účel poverila, spracovávané v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov (ZOOÚ). Táto skutočnosť bola deklarovaná právoplatným rozhodnutím Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (ďalej Úrad) zo dňa 16.8.2017 Číslo: 00777/2017-Os-17. Následne Úrad rozhodnutím zo dňa 22.12.2017 Číslo: 01515/2017-Os-9 uložil sprostredkovateľovi - obchodnému zástupcovi žalovanej, spoločnosti ELSIG s.r.o. za porušenie povinnosti v súvislosti s bezpečnosťou

spracúvania osobných údajov v súvislosti s likvidáciou dokumentov pokutu vo výške 5 000 eur. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.3.2018. Pre vyvodenie občianskoprávnej zodpovednosti žalovanej úplne postačuje, že osobné údaje jej klientov spracovávané v jej mene sprostredkovateľom neboli zlikvidované v zmysle ZOOÚ, čo Úrad v citovaných rozhodnutiach skonštatoval. Žalobcovia pri uzatvorení Zmluvy o pripojení súhlasili s tým, že žalovaná bude spracovávať ich osobné údaje, ale nemali (ani zákonnú) možnosť ovplyvniť spôsob spracovania ich osobných údajov žalovanou prípadne ani výber sprostredkovateľa, teda osoby, prostredníctvom ktorej bude žalovaná osobné údaje spracovávať. Práve preto je občianskoprávna zodpovednosť za zásah do osobnostných práv koncipovaná na princípoch objektívnej zodpovednosti a nevyžaduje sa pritom ani vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 OZ. Z hľadiska občianskoprávnej zodpovednosti je preto bez právneho významu, či v správnom konaní bude Úradom konštatovaná aj administratívna zodpovednosť žalovanej. Rovnako je bez právneho významu, aké bezpečnostné opatrenia po vzniku bezpečnostného incidentu v súvislosti s porušením ochrany osobných údajov prijala žalovaná, prípadne jej sprostredkovateľ. Podľa žalobcov žalovaná nerozlišuje medzi administratívnou a občianskoprávnou zodpovednosťou subjektov v procese spracovania osobných údajov fyzických osôb, preto žalobcovia opätovne zdôrazňujú, že občianskoprávna zodpovednosť žalovanej za zásah do súkromia žalobcov má objektívny charakter, ktorý vyplýva z ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka ako generálnej klauzuly ochrany osobnosti v súkromnom práve. Ak žalovaná začína svoju argumentačnú stratégiu konštatovaním o odmietnutí svojej občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do súkromia žalobcov, potom jej ospravedlnenie žalobcom prostredníctvom listu právneho zástupcu zo dňa 16.3.2017 by postrádalo akúkoľvek logiku (nie je dôvod sa ospravedlňovať, ak necítim zodpovednosť).

11. Žalovaná v duplike zo dňa 10.10.2018 k námietke miestnej príslušnosti uviedla, že ochrana osobnosti a s ňou spojené práva a nároky fyzickej osoby, vrátane nárokov fyzickej
6C/29/2018

-12-

osoby v prípade neoprávneného zásahu do týchto jej osobnostných práv, nemajú v žiadnom prípade svoj právny základ v akomkoľvek záväzkovom vzťahu, vrátane spotrebiteľského. Tieto práva - právo na život, zdravie, občiansku česť, meno a prejavy osobnej povahy totiž existujú samostatne, neboli založené (nevznikli) záväzkovým vzťahom a neodvíjajú svoju existenciu od záväzkového vzťahu. Ide o práva všeobecné, ktoré a priori patria každej fyzickej osobe, lebo sú prejavom ľudskej osobnosti vo vzťahu k ostatným subjektom s rovnakým právnym postavením. K týmto právam bez akýchkoľvek pochybností patrí aj právo na ochranu osobných údajov, ktoré je možné považovať za súčasť práva na rešpektovanie súkromného života. Tieto práva vznikajú každej fyzickej osobe jej narodením. Tieto práva majú absolútnu povahu, to jest pôsobia erga omnes, to znamená voči neobmedzenému a neurčitému okruhu všetkých ostatných subjektov práv. Naproti tomu práva záväzkové (vrátane spotrebiteľskej zmluvy), sú tzv. relatívne práva, ktoré od počiatku smerujú iba proti určitej osobe alebo niektorým určitým osobám a vznikajú z dôvodov daných medzi zúčastnenými stranami (napr. z určitej zmluvy, z protiprávneho konania a pod.). Dôvodom vzniku záväzkov sú právne skutočnosti (právne a protiprávne úkony a iné zákonom uznané dôvody). Záväzky preto patria do kategórie relatívnych subjektívnych práv, čím sa odlišujú od práv na ochranu osobnosti, ktoré sú právami absolútnymi, ktoré pôsobia všeobecne voči ostatným subjektom bez toho, aby tu bol osobitný právny dôvod, napr. zmluva. Zo žaloby žalobcov je zrejmé, že títo uplatňujú a domáhajú sa práv na ochranu osobnosti ako absolútnych práv podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. nárokov vyplývajúcich z neoprávneného zásahu do týchto ich absolútnych práv. Predmetné absolútne práva nemajú v žiadnom prípade svoj právny základ v záväzkovom vzťahu založenom spotrebiteľskou zmluvou a ani so spotrebiteľskou zmluvou nesúvisia v tom zmysle, aby spor o týchto ich právach, resp. nárokoch vyplývajúcich z nimi tvrdeného neoprávneného zásahu do týchto práv, bolo možné považovať za spor spotrebiteľský. Spotrebiteľské právo je totiž právo zmluvné, čo sa o osobnostných právach, ktorých neoprávnený zásah žalobcovia namietajú a domáhajú sa zadosťučinenia, v žiadnom prípade konštatovať nedá. Konanie vo veci ochrany osobnosti je konanie, ktoré je zásadne postavené na princípe kontradiktórnosti. V prípade, ak bude žaloba žalobcov považovaná za spotrebiteľský spor, bude princíp kontradiktórnosti narušený. V spore o ochrane osobnosti súd vykoná totiž len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Súd nemôže prevziať dôkaznú iniciatívu. Súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako mu ho vykreslia strany sporu svojimi dôkazmi. Odráža sa tým celková koncepcia konania vo veci ochrany osobnosti, ktoré je vybudované na princípoch kontradiktórnosti konania, arbitrárneho poriadku a prejednacím princípe.

12. K žalobcami tvrdenému nerozlišovaniu medzi administratívnou a občianskoprávnou zodpovednosťou subjektov v procese spracúvania osobných údajov fyzických osôb žalovaná uviedla, že sprostredkovateľ spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa a sám je v tejto súvislosti nositeľom povinností definovaných zákonom o ochrane osobných údajov, za ktorých riadne plnenie aj v plnom rozsahu zodpovedá. Spoločnosť ELSIG ako sprostredkovateľ na základe bodu 8 ods. vi.) dohody o poverení prevzala na seba podľa § 8 ods. 9 zákona o ochrane osobných údajov povinnosti prevádzkovateľa zabezpečiť likvidáciu osobných údajov podľa § 17 zákona. Podľa § 8 ods. 10 zákona o ochrane osobných údajov zároveň spoločnosť ELSIG zodpovedá za plnenie tejto povinnosti, to jest sama zodpovedala za bezpečnú likvidáciu osobných údajov žalobcov podľa § 17 zákona o ochrane osobných údajov. Ak teda za bezpečnú likvidáciu osobných údajov žalobcov zo zákona zodpovedala sama spoločnosť ELSIG, nie je možné z jej prípadného

6C/29/2018

-13-

pochybenia vyvodzovať občianskoprávnú zodpovednosť žalovanej a to aj napriek skutočnosti, že spoločnosť ELSIG osobné údaje žalobcov ako sprostredkovateľ spracúvala v mene žalovanej ako prevádzkovateľa. Žalovaná zároveň poukazuje na Rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 23.8.2018 v konaní o ochrane osobných údajov vedenom voči žalovanej na základe podnetu jedného zo žalobcov, číslo konania 00144/2018, ktorým úrad uvedené konanie zastavil a to z dôvodu, že v priebehu konania nezistil v príčinnej súvislosti medzi vznikom bezpečnostného incidentu, ku ktorému došlo na strane sprostredkovateľa (spoločnosti ELSIG) pri likvidácii dokumentov obsahujúcich osobné údaje žalobcov a plnením zákonných povinností žalovanej porušenie zákona. Ku skutočnosti, že žalovaná sa žalobcom prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnila, avšak svoju občianskoprávnú zodpovednosť odmietla, žalovaná uviedla, že napriek tomu, že nenesie v tomto prípade administratívnu a ani občianskoprávnú zodpovednosť za žalobcami tvrdený neoprávnený zásah do ich osobnostných práv spôsobený vyššie uvedeným bezpečnostným incidentom, k tomuto incidentu došlo v jej značkovej predajni (aj keď prevádzkovej iným subjektom), v súvislosti s ňou poskytovanými službami a týkal sa jej zákazníkov (či už bývalých alebo existujúcich) a preto považovala za vhodné a žiaduce sa im za vzniknutú situáciu ospravedlniť a ubezpečiť ich, že sa to už v budúcnosti nebude opakovať.

13. Žalobcovia v písomnom stanovisku zo dňa 2.11.2018 k duplike žalovanej uviedli, že k argumentácii žalovanej je potrebné uviesť, že právo na ochranu osobnosti má bezpochyby všeobecný charakter, teda svedčí všetkým fyzickým osobám bez rozdielu a pôsobí voči všetkým subjektom práva. Vo všeobecnosti iste platí, že pre vznik práva na ochranu osobnosti nie je potrebný žiaden záväzkový vzťah medzi osobou, do ktorej osobnostných práv bolo zasiahnuté a osobou, ktorá za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby zodpovedá. Často sa však stáva, že osobnostné právo, ktoré má všeobecný charakter a absolútnu povahu, je porušené práve v súvislosti so záväzkovým vzťahom uzatvoreným medzi poškodenou a zodpovednou osobou a v právnom rámci tohto záväzkového vzťahu. Žalovaná osobné údaje žalobcov nadobudla a spracovávala legitímne (so súhlasom žalobcov), ale nie samoučelne, ale v súvislosti s poskytovanými telekomunikačnými službami. A práve pri poskytovaní telekomunikačných služieb (v rámci spotrebiteľského vzťahu zmluvných strán) došlo k neoprávnenému zásahu do súkromného života žalobcov pri spracúvaní ich osobných údajov, za ktorý zodpovedá žalovaná. Žalobcovia netvrdia, že touto žalobou uplatňovaný nárok (ochrana osobnosti) má svoj právny základ a teda vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ale tvrdia, že s touto spotrebiteľskou zmluvou (zmluvou o pripojení) nerozlučne súvisí. A keďže spotrebiteľským sporom je v zmysle ustanovenia § 290 CSP spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, je možné bez akýchkoľvek pochybností prijať právny záver o spotrebiteľskom charaktere sporu, v dôsledku čoho právna argumentácia námietky miestnej príslušnosti zo strany žalovanej nemôže obstáť. K meritu veci žalobcovia uviedli, že rozdiel medzi druhmi zodpovednosti je taký, že administratívna a trestnoprávna zodpovednosť je na jednej strane cielene zameraná na priameho pôvodcu zásahu a je založená na princípe zavinenia, teda subjektívnej zodpovednosti (nullum crimen sine culpa), na druhej strane občianskoprávna zodpovednosť (za vznik nemajetkovej ujmy) je založená na objektívnej zodpovednosti subjektu, ktorý za takýto zásah zodpovedá. Aj osobné údaje a ich ochrana je kategóriou mimoriadneho spoločenského záujmu, ktorý je hodný aj ochrany prostriedkami verejného práva (administratívneho a trestného). Žalovaná poskytuje telekomunikačné služby

6C/29/2018

-14-

a svojich zákazníkov získava prevažne prostredníctvom svojich obchodných zástupcov, ktorí na základe licenčných zmlúv (franšíza) na rozličných miestach obchodného zastúpenia ponúkajú a predávajú v mene žalovanej jej produkty konečným užívateľom. V súvislosti so spracúvaním osobných údajov klientov žalovanej sú obchodní zástupcovia v pozícii sprostredkovateľa (§ 8 ZOOÚ) a žalovaná v pozícii prevádzkovateľa (§ 6 ZOOÚ). Aj obchodní zástupcovia vo väčšine prípadov vykonávajú franšizu prostredníctvom svojich zamestnancov. Vo februári 2017 bol na obchodnom zastúpení žalovanej v Stropkove v súvislosti so spracúvaním osobných údajov klientov žalovanej zistený bezpečnostný incident, ktorý spôsobil pracovník obchodného zástupcu žalovanej tým, že do neuzamknutého skladu na papierový odpad za značkovou predajňou žalovanej „umiestnil“ archívnu krabicu s osobnými údajmi žalobcov a ďalších klientov (zákazníkov) žalovanej. Ak tento skutok sa bude posudzovať v rovine trestného práva, potom by pracovník obchodného zástupcu žalovanej, ktorý archívnu krabicu „umiestnil“ (vyhodil) do neuzamknutého skladu na papierový odpad, mohol byť trestne stíhaný za trestný čin „Neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi“ podľa § 374 Trestného zákona. Ide však o trestný čin, pri ktorom sa vyžaduje úmyselné zavinenie páchatela a úmysel pracovníka obchodného zástupcu zrejme nebol preukázaný, preto priamy pôvodca zásahu (pracovník obchodného zástupcu žalovanej) trestne stíhaný nebol (medzi nepriamym úmyslom a vedomou nedbanlivosťou je však iba delikátny rozdiel). Pre administratívnu zodpovednosť sa taktiež vyžaduje zavinenie, avšak postačí aj zavinenie nedbanlivostné. Zákonné postupy prevádzkovateľa a sprostredkovateľa a ich administratívna zodpovednosť za porušenie ochrany osobných údajov sú podrobne upravené v Zákone o ochrane osobných údajov. Úrad na ochranu osobných údajov SR v súvislosti s popisovaným skutkom (bezpečnostným incidentom) právoplatne rozhodol a konštatoval administratívnu zodpovednosť obchodného zástupcu žalovanej (spoločnosti ELSIG, s.r.o.), ktorej udelil za tento administratívny delikt pokutu vo výške 5 000 eur. Právny vzťah, v rámci ktorého došlo k legitímnemu odovzdaniu osobných údajov žalobcov (a tým vznikla povinnosť a zodpovednosť ich riadneho a zákonného spracúvania), bol uzatvorený len medzi žalobcami a žalovanou, preto iba žalovaná (nie jej obchodný zástupca) musí niesť za porušenie ochrany osobných údajov žalobcov občianskoprávnú zodpovednosť, ktorá je v podmienkach súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv žalobcov založená na objektívnom princípe, a to v plnom rozsahu.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/, 5/, 8/, 9/, 17/ a 28/, odpoveďami žalovanej na otázky žalobcov, výsluchom svedkov T. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to písomnosťami s osobnými údajmi žalobcov 1/ až 43/, záznamom o podaní oznámenia na OO PZ Stropkov K. Q. z 20.2.2017, záznamom o podaní vysvetlenia na OO PZ Stropkov Y. L. z 29.3.2017, spisom OO PZ Stropkov ČPS:ORPZ-SK-OPPS-XX/XXXX-P, odovzdaním veci z OO PZ Stropkov na ÚOOÚ SR z 30.3.2017, oznámením žalovanej Regulačnému úradu zo dňa 7.3.2017 a jeho doplnením, listom JUDr. Ambróza Motyku spoločnosti Orange Slovensko, a.s. z 28.2.2017, listom Advokátskej kancelárie Branislava Máčaja, s.r.o. zo 16.3.2017, fotodokumentáciou bezpečnostného incidentu, rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 16.8.2017 číslo: 00777/2017-0s-17, rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 8.9.2017 číslo: XXXXX/XXXX-Xs-XX, rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 22.12.2017 číslo: 01515/2017-OS-9, návrhom na začatie konania o ochrane osobných údajov z 24.8.2017, rozhodnutím predsedníčky ÚOOÚ SR zo dňa 9.3.2018 číslo: 00103/2018-Op-7, rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 23.8.2018 číslo: 00144/2018-OS-21, dodatkom číslo 1. k zmluve o obchodnom zastúpení zo dňa 30.6.2015, prílohou číslo 7. - 6C/29/2018

-15-

Dohodou o poverení sprostredkovateľa spracúvaním osobných údajov zo dňa 30.6.2015, rozhodnutím predsedníčky ÚOOÚ SR zo dňa 22.11.2018 č.k. 00465/2018-Op-4, výpisom z Obchodného registra spoločnosti Orange CorpSec, spol. s.r.o., dohodou o prevode práv a záväzkov medzi R. S. ELSIG a K. A. zo dňa 26.3.2014, dohodou o prevode práv a záväzkov medzi žalovanou a pôvodným obchodným zástupcom R. S. ELSIG a novým obchodným zástupcom ELSIG s.r.o. zo dňa 10.4.2014 a zistil tento skutkový stav:

15. Dňa 9.2.2017 našiel žalobca 1/ v Stropkove za budovou na Hlavnej ul. č. 60, v ktorej sídli značková predajňa Orange Slovensko, a.s. v neuzamknutom priestore určenom na skladovanie papierového odpadu medzi papierovým odpadom, čo je zrejme aj z fotodokumentácie, archívnu krabicu, v ktorej sa nachádzalo množstvo (483) originálnych písomností s osobnými údajmi účastníkov (zákazníkov) spoločnosti Orange Slovensko, a.s., vrátane originálov písomností s osobnými údajmi všetkých žalobcov. V nájdenej archívnej krabici ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane, ktorej

je rukou napísané „ID 35OGPBO1 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“ sa nachádzali písomnosti s názvom: „Žiadosť o vydanie novej SIM karty a potvrdenie o jej prevzatí“, „Výmena SIM karty“ a „Žiadosť o znovupripojenie SIM karty. Išlo o originálne dokumenty s vlastnoručným podpisom žalobcov aj pečiatkou a podpisom obchodného zástupcu spoločnosti Orange Slovensko, a.s., na ktorých sa nachádzali dôležité identifikátory dotknutých osôb (vrátane všetkých žalobcov) ako je meno, priezvisko (akademický titul), adresa bydliska, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefónne číslo, číslo SIM karty a vlastnoručný podpis. Na viacerých písomnostiach bola priehľadnou lepiacou páskou prelepená plastová SIM karta. U žalobcov 4/, 14/, 20/, 34/ a 40/ sa v archívnej krabici nachádzali po dva rozdielne originálne písomnosti s ich osobnými údajmi. Predmetnú archívnu krabicu s nájdenými písomnosťami žalobca 1/ ako dôkazný materiál odovzdal advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi a zároveň ho splnomocnil právnym zastupovaním vo veci neoprávneného zásahu do svojho súkromného života v súvislosti so spracovávaním osobných údajov spoločnosťou Orange Slovensko, a.s.. Právny zástupca žalobcov listom zo dňa 28.2.2017 vyzval v mene všetkých žalobcov spoločnosť Orange Slovensko, a.s. v súvislosti s tvrdým protiprávnym zásahom do práv žalobcov na mimosúdne rokovanie, pri ktorom požadoval písomné ospravedlnenie, finančnú satisfakciu a náhradu nákladov právneho zastupovania. Na základe predmetného listu sa spoločnosť Orange Slovensko, a.s. prostredníctvom právneho zástupcu Mgr. Branislava Máčaja, advokáta, listom zo dňa 16.3.2017 ospravedlnila žalobcom za vzniknutú situáciu a ubezpečila ich, že urobí všetko preto, aby sa v budúcnosti takáto situácia neopakovala. Zároveň odmietla zaplatenie finančnej satisfakcie s odôvodnením, že „prípadný“ zásah do osobnostných práv dotknutých osôb nedosiahol takú intenzitu a následky s ohľadom na ich súkromný život, aby boli odôvodnené úvahy nad poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Policajť Obvodného oddelenia PZ v Stropkove prijal dňa 20.2.2017 oznámenie K. Q., ktorý bol vedúcim značkovej predajne spoločnosti Orange Slovensko, a.s. sídliacej na Ul. Hlavnej č. 60, v Stropkove, v objekte bývalého hotela Tokajik a zároveň zamestnancom obchodného zástupcu žalovanej, spoločnosti ELSIG s.r.o. vo veci krádeže písomností určených na skartovanie zo skladu za predajňou Orange Slovensko, a.s. na Ul. Hlavnej v Stropkove. K. Q. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Stropkove v konaní ČPS: ORPZ - SK- OPP5 - XX /2017- P v podanom oznámení uviedol, že „dňa 20.2.2017 zistil, že zo skladu, ktorý sa nachádza hneď za predajňou, bol ukradnutý jeden igelitový mech o objeme 60 l, ktorý bol

6C/29/2018

-16-

plný tlačív s osobnými údajmi ich klientov a tento bol určený na skartovanie“. Z fotodokumentácie je zrejmé, že sklad na papierový odpad, v ktorom boli originálne písomnosti s osobnými údajmi klientov spoločnosti Orange Slovensko, a.s. nájdené, bol síce uzamykateľný, ale v čase nájdenia písomností žalobcom 1/ nebol uzamknutý, pretože tento sklad využívalo viacero podnikateľských subjektov sídliačich v predmetnom polyfunkčnom objekte (bývalý hotel Tokajik v Stropkove). Túto skutočnosť mal súd preukázanú aj z oznámenia K. Q. v priestupkovom spise OO PZ Stropkov, ktorý potvrdil, že sklad využívajú aj iní predajcovia z daného objektu a dosť často sa stáva, že sklad zostane po určitý čas neuzamknutý.

16. Z Rozhodnutia ÚOOÚ SR zo dňa 16.8.2017 Číslo: 00777/2017-Os-17 vyplýva, že spoločnosť ELSIG s.r.o. ako sprostredkovateľ „porušil ustanovenie § 17 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona tým, že pri likvidácii dokumentov obsahujúcich osobné údaje klientov spoločnosti Orange Slovensko a.s. v rozsahu meno a priezvisko klienta (obchodné meno), adresa, rodné číslo (IČO), telefónne číslo, číslo OP, pridelené číslo, číslo SIM karty, účastnícke číslo, podpis klienta a podpis povereného pracovníka ako aj informácie o predajnom mieste nepostupoval s náležitou starostlivosťou, pričom tieto boli uložené v archívnej krabici s označením ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane, ktorej je rukou napísané „ID 35OGPBO1 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“ (ďalej len „archívna krabica“) a umiestnené v sklade na papierový odpad nachádzajúceho sa za budovou, v ktorej sídli predajňa Orange Slovensko, a.s. na Ul. Hlavná 60 v Stropkove“. Úrad neuložil citovaným rozhodnutím spoločnosti ELSIG s.r.o. opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku, keď konštatoval, že sprostredkovateľ v priebehu konania preukázal plnenie povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zákona a následne po bezpečnostnom incidente nanovo prijal bezpečnostné opatrenia a tým uloženie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku už nebolo v danom prípade dôvodné a účelné. Následne Úrad rozhodnutím zo dňa 22.12.2017 číslo: 01515/2017-Os-9 uložil sprostredkovateľovi - obchodnému zástupcovi žalovanej, spoločnosti ELSIG s.r.o. za porušenie povinnosti v súvislosti s bezpečnosťou spracúvania osobných údajov a v súvislosti s likvidáciou

dokumentov pokutu vo výške 5 000 eur. Toto rozhodnutie bolo na základe rozkladu spoločnosti ELSIG, s.r.o. potvrdené rozhodnutím predsedníčky ÚOOÚ SR zo dňa 9.3.2018 číslo: 00103/2018-Op-7. Administratívne konanie (konanie o ochrane osobných údajov) na základe podnetu spoločnosti Orange Slovensko, a.s. proti advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi bolo rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 8.9.2017 číslo: 00780/2017-Os-11 zastavené. Rovnako bolo zastavené aj administratívne konanie voči žalovanej a to rozhodnutím ÚOOÚ SR zo dňa 23.8.2018 pod číslom: 00144/2018-Os-21, v ktorom bol navrhovateľom žalobca 1/.

17. Súd z fotokópií písomností predložených žalobcami nachádzajúcich sa v spise na č.l. 51 až 98 zistil, že v žalobcom 1/ nájdenej archívnej krabici ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane, ktorej bolo rukou napísané „ID 350GPB01 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“ sa nachádzali písomnosti žalobcov 1/ až 43/ s názvom: „Žiadosť o vydanie novej SIM karty a potvrdenie o jej prevzatí“, „Výmena SIM karty“ a „Žiadosť o znovupripojenie SIM karty. Na týchto originálnych dokumentoch s vlastnoručným podpisom žalobcov a pečiatkou a podpisom obchodného zástupcu spoločnosti Orange Slovensko, a.s. sa nachádzali dôležité identifikátory žalobcov (ale aj množstva ďalších dotknutých osôb) ako je meno, priezvisko (akademický
6C/29/2018

-17-

titul), adresa bydliska, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefónne číslo, číslo SIM karty a vlastnoručný podpis. Na niektorých písomnostiach bola priesvitnou lepiacou páskou prelepená plastová SIM karta. U žalobcov 4/, 14/, 20/, 34/ a 40/ sa v archívnej krabici nachádzali po dva rozdielne originálne písomnosti s ich osobnými údajmi. Predmetná archívna krabica s nájdenými písomnosťami bola žalobcom 1/ ako dôkazný materiál odovzdaná advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi, u ktorého sa aj v súčasnosti nachádza. V archívnej krabici sa podľa odôvodnenia rozhodnutia predsedníčky ÚOOÚ SR z 9.3.2018 číslo: 00103/2018-Op-7 nachádzalo celkovo 483 listín (strana 4 rozhodnutia).

18. Žalobca 1/ Bc. Y. L. pri výsluchu na pojednávaní dňa 16.5.2019 uviedol, že niekedy v mesiaci február 2017 šiel nakúpiť do záhradkársko - rybárskej predajne veci na ryby a potreboval krabicu. Vzhľadom k tomu, že niekedy býval v hoteli Tokajik, tak vedel, že za hotelom je sklad krabíc, ktorý bol permanentne, počas toho, keď tam býval, otvorený. Tak to bolo aj v ten deň, keď si šiel vziať krabicu na nákup, pričom na zemi uvidel krabicu s nejakými písomnosťami s logom Orange, aj reklamné predmety okolo. Krabica ho zaujala a zdvihol ju. Následne zbadal, že sa jedná o písomnosti s osobnými údajmi rôznych ľudí, ktoré prelistoval a našiel skoro na vrchu aj svoje osobné údaje, ktoré v tom čase všetky platili. Našiel tam aj údaje advokáta JUDr. Ambróza Motyky, ktorého pozná, tak ho s tým oboznámil, pofotil si to, predmetnú krabicu s nájdenými písomnosťami ako dôkazný materiál odovzdal advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi a zároveň ho splnomocnil právnym zastupovaním vo veci neoprávneného zásahu do svojho súkromného života v súvislosti so spracovávaním osobných údajov spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. On sám niekedy pracoval pre spoločnosť Allianz a preto vie ako bývalý manažér, ako sa tieto údaje dali zneužiť v rámci poisťovníctva, nakoľko tam boli aj vzorové podpisy a vie, aká ujma by mohla byť ľuďom spáchaná bez toho, aby o tom vedeli. Ako bežný človek má tiež aj pôžičku a vie, ako aj pri pôžičkách sa dajú tieto údaje zneužiť. Ostal pohoršený, že také dačo by sa nemalo stať a ešte takej veľkej firme, ako je Orange. Aj keď konkrétne mu doteraz ujma spôsobená nebola, ale mohla mu byť spôsobená. Na otázku, že prečo si uplatňuje nemajetkovú ujmu práve vo výške 5 000 eur, uviedol, že to je len symbolická cena pri takejto veľkej spoločnosti ako je Orange, myslí si, že mohol žiadať aj väčšiu čiastku za zneužitie svojich osobných údajov.

19. Žalobkyňa 5/ Mgr. K. F. vo výsluchu na pojednávaní dňa 3.9.2019 uviedla, že pracuje ako učiteľka a vie ako prísne sú chránené osobné údaje žiakov školy. Práve preto bola nazlostená, že došlo k úniku všetkých jej osobných údajov od mena, priezviska, dátumu narodenia, rodného čísla a dokonca aj SIM karty. Má strach, aby jej údaje neboli zneužitú na uzatvorenie nejakej pôžičky, úveru alebo nejakých vecí, ktoré sa dotknú jej osoby alebo totožnosti. V podstate aj preto ukončila spoluprácu s Orange.

20. Žalobkyňa 8/ Mgr. L. Z. na pojednávaní dňa 3.9.2019 uviedla, že bola veľmi pohoršená, keď sa dozvedela, že v nejakom sklade boli nájdené dokumenty s jej osobnými údajmi. Situáciu vníma ako zásah do svojho súkromia, pretože ktokoľvek mal prístup k týmto údajom, minimálne osoba, ktorá ich našla, lebo to bolo na verejnom priestranstve. Bola úplne odhalená v rámci svojich osobných údajov ako meno, priezvisko, adresa, rodné číslo, dátum narodenia, dokonca aj podpis a číslo občianskeho

preukazu. Pracuje na okresnom úrade ako vedúca odboru živnostenského podnikania a vie, ako je potrebné tieto citlivé údaje chrániť, aby neboli zneužitú neoprávnenými osobami. Vyjadrila
6C/29/2018

-18-

obavu, že dnes môže ktokoľvek, kto má tieto údaje, napísať fiktívnu zmluvu, pretože na listine bol aj jej podpisový vzor. Takáto zmluva môže byť zverejnená na webovej stránke, neoprávnená osoba môže konať v jej mene v rôznych procesoch aj právnych, napr. zneužitím poskytnutia úverov na jej meno alebo zneužitím osobnosti na nejakej zoznamovacej webovej stránke, čím by mohla prísť o svoje dobré meno, o česť a povesť.

21. Žalobkyňa 9/ N. S. na pojednávaní dňa 3.9.2019 uviedla, že očakávala, že jej osobné údaje budú chránené, nebudú sa posúvať ďalej a nebude mať k nim nikto iný prístup tak, ako sa to stalo v tomto prípade. Vyjadrila obavu, že na jej meno mohol vziať niekto úver, ktorý neskôr prestane splácať a bude ho musieť splácať ona. Pracuje v hoteli Ondava v Stropkove a taktiež prichádza do kontaktu s osobnými údajmi klientov a ubytovaných hostí, ktoré sú uzamknuté v sklade. Bola pohoršená a šokovaná z toho, že v dnešnej dobe sa niečo také môže stať.

22. Žalobca 17/ Ing. N. H. sa na pojednávaní dňa 19.11.2019 vyjadril, že ako vedúci pracovník mestského úradu prichádza do kontaktu s osobnými údajmi obyvateľov mesta. Zároveň je aktívnym užívateľom internetu a je si vedomý, že človek, ktorý pozná osobné údaje cudzej osoby sa môže zapájať do rôznych internetových spoločností, prípadne vytvárať nejaké fiktívne nicky osoby. Poskytnutie takýchto údajov cudzím osobám môže byť zneužitú na rôzne účely, či už politické, finančné, osobnostné alebo cez internetové siete. Aj samotné sprístupnenie osobných údajov neobmedzenému počtu nepovolaných osôb považuje za zneužitú osobných údajov, pričom má negatívny pocit, že možno na neho niečo číha v budúcnosti.

23. Žalobca 28/ MUDr. H. V. na pojednávaní dňa 19.11.2019 uviedol, že pracuje ako lekár a taktiež musí v maximálnej možnej miere ochraňovať osobné údaje pacientov. Bol pobúrený, keď sa dozvedel, že jeho osobné údaje boli nájdené na verejne prístupnom mieste. Má strach zo zneužitia osobných údajov, najmä sa obáva zneužitia mena, pretože na internete existujú rôzne lekárske portály, kde sa pacienti vyjadrujú k lekárom a hodnotia ich. Pod jeho menom si vďaka týmto údajom môže hocikto vytvoriť profil a prezentovať tam rôzne laické a nemedicínske tvrdenia, čo môže znižovať jeho dôveryhodnosť ako lekára a môže prísť tým o pacientov. Zlým dôsledkom tohto incidentu je pre neho obava, že niekto zneužil tieto údaje, ktoré zveril spoločnosti Orange s vedomím a dôverou, že budú uzamknuté a že sa k nim nikto nedostane. Stále bude v neistote, kedy niekto môže použiť tieto údaje na jeho zdiskreditovanie.

24. Svedok T. T. vypovedal na pojednávaní dňa 19.11.2019 ako špecialista na ochranu osobných údajov pracujúci v spoločnosti Orange CorpSec, spol. s r.o. Bratislava, ktorá je dcérskou spoločnosťou žalovanej. Uviedol, že sa k nemu dostal prípad na základe podnetu od JUDr. Motyku a preveroval okolnosti incidentu, ktorý vyhodnotili ako prípad potrebný nahlásiť na Úrad na ochranu osobných údajov. Spoločne s pánom Y. komunikoval v tejto veci s Úradom na ochranu osobných údajov. Rovnako podával ohľadom tohto prípadu aj hlásenie na Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb. Nevedel sa podrobne vyjadriť k zneužitú osobných údajov bezpečnostným incidentom, mal len informácie, že pri nakladaní s týmito údajmi nebolo postupované tak, ako malo byť.

6C/29/2018

-19-

25. Svedok R. S., spoločník a konateľ spoločnosti ELSIG s.r.o. na pojednávaní dňa 19.11.2019 uviedol, že je obchodným zástupcom žalovanej a predajňu v Stropkove prevzal v roku 2014 po K. A.. Niekedy v roku 2017 mu zavolať majiteľ objektu, kde je v prenájme, pán Paranič, že mu bolo od cudzené vreco, kde boli osobné údaje zákazníkov spoločnosti Orange. Následne si to telefonicky overoval a vedúci predajne mu povedal, že pred rekonštrukciou predajne, dávali tam nový nábytok, začali pracovníci vypratávať predajňu. V kancelárii boli za skriňou staré papiere po Ivete A.. Do jedného čierneho vrecka dávali zmluvy na skartáciu a do druhého ostatný papierový odpad. Vreca boli v kancelárii, jeden mech sa odniesol dozadu za budovu, kde je papier. Potom prišiel pán T., ktorý im povedal, že vyhodili mech s osobnými údajmi a to do uzavretej miestnosti, kde bol papierový odpad. Toto mu povedal jeho pracovník.

Prípád následne nahlásil na políciu, že zo skladu boli ukradnuté papiere a nahlásil to aj žalovanej. Neskôr dostal kontrolu z Úradu na ochranu osobných údajov, ktorá tam nezistila nedostatky, preto neboli uložené žiadne opatrenia na ich odstránenie. Následne mu došlo z Úradu na ochranu osobných údajov rozhodnutie, ktorým mu bola uložená pokuta 5 000 eur, ktorú aj zaplatil. Svedok uviedol, že zmluvná pokuta za tento bezpečnostný incident mu zo strany žalovanej nebola udelená. Doklady, ktoré zostali v predajni po pani A., si mala ona odniesť, čakali a potom sa na to zabudlo. Nezjavuje sa zodpovednosti, pretože vie, že to mali skartovať.

26. Z fotodokumentácie predloženej žalobcami súd zistil, že originálne písomnosti s osobnými údajmi žalobcov boli žalobcom 1/ nájdené v neuzamknutom sklade na papierový odpad, ktorý využívalo viacero podnikateľských subjektov sídlacích v predmetnom polyfunkčnom objekte (bývalý hotel Tokajík v Stropkove), v archívnej krabici, na ktorej bolo nalepené ARCHIVE BOX, TYP 1/75, na bočnej strane rukou napísané „ID 350GPBO1 ORANGE SLOVENSKO, a.s. CHYBNÉ SIM KARTY VÝMENA 2011, 8.11.2011 - 3.11.2012“.

27. Z listu zo dňa 28.2.2018 súd zistil, že právny zástupca žalobcov vyzval v mene všetkých žalobcov žalovanú v súvislosti s jej protiprávnym zásahom do práv žalobcov na mimosúdne rokovanie, pri ktorom požadoval písomné ospravedlnenie, finančnú satisfakciu a náhradu nákladov právneho zastupovania.

28. Z listu žalovanej zo dňa 16.3.2017 súd zistil, že žalovaná sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu Mgr. Branislava Máčaja ospravedlnila žalobcom za vzniknutú situáciu a ubezpečila ich, že urobí všetko preto, aby sa v budúcnosti takáto situácia neopakovala. Zároveň odmietla zaplatať finančnej satisfakcie s odôvodnením, že „prípádny“ zásah do osobnostných práv dotknutých osôb nedosiahol takú intenzitu a následky s ohľadom na ich súkromný život, aby boli odôvodnené úvahy nad poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

29. Z priestupkového spisu OO PZ Stropkov ČPS: ORPZ-SK-OPP5-77/2017-P súd zistil, že OO PZ v Stropkove odstúpilo svoj spisový materiál Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, ktorý podľa obsahu vyhodnotil tento spisový materiál ako podnet a pod č. 00777/2017-Os začal konanie o ochrane osobných údajov pre podozrenie z porušenia ustanovení zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov voči spoločnosti ELSIG s.r.o., ktorá vykonáva obchodné zastúpenie spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v

6C/29/2018

-20-

značkovej predajni na Ul. Hlavná 60 v Stropkove.

30. Z vyjadrenia žalovanej k otázkam žalobcom zo 14.1.2020 súd zistil, že lehota uloženia písomných dokumentov, na ktorých sa nachádzali osobné údaje žalobcov, je podľa Registratúrneho plánu žalovanej 10 rokov odo dňa zániku platnosti zmluvy o pripojení. Predmetné písomné dokumenty sa nearchivujú na predajnom mieste, kde boli vytvorené. Predmetné dokumenty sa prikladajú k zmluve o pripojení, resp. zmluve o poskytovaní verejných služieb. Po vyhotovení týchto dokumentov na predajnom mieste sa tieto dokumenty v najbližšom termíne zvozu dokumentácie (raz za 14 kalendárnych dní) od vzniku dokumentu zasielajú na účely archivácie do centrálného archívu žalovanej v Lučenci, kde sa priložia k zmluve o pripojení, resp. k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ku ktorej boli vyhotovené, to jest archivujú sa spolu s touto zmluvou. Každý zákaznícky dokument, ktorý je vytvorený na predajnom mieste, je zaevidovaný v aplikácii Archivnet, kde je uvedený aj jeho status, to jest je možné určiť v každom okamihu, či sa dokument na predajni stále nachádza alebo bol vyexpedovaný do centrálného archívu žalovanej v Lučenci.

31. Súd z listín na č.l. 51 až 98, na ktorých sa nachádzali osobné údaje žalobcov zistil, že tieto boli vytvorené na obchodnom zastúpení žalovanej v Stropkove v období 8.11.2011 až 3.11.2012 vtedajšou obchodnou zástupkyňou K. A., IČO: 37 772 XXX. Z Dohody o prevode práv a záväzkov zo dňa 26.3.2014 uzatvorenej medzi žalovanou, K. A., IČO: 37 772 XXX a R. S., IČO: 10 725 XXX vyplýva, že všetky práva a povinnosti zo Zmluvy o obchodnom zastúpení sa dňom 1.4.2014 prevádzajú z Ivety A. na R. S. ELSIG. Následne Dohodou o prevode práv a záväzkov z 10.4.2014 boli všetky práva a povinnosti zo Zmluvy o obchodnom zastúpení prevedené s účinnosťou od 15.4.2014 z R. S. ELSIG na obchodnú spoločnosť ELSIG s.r.o., IČO: 47 709 014, ktorej konateľom je R. S.. Z uvedeného je zrejmé, že listiny,

ktorých sa bezpečnostný incident týka, boli vytvorené obchodnou zástupkyňou K. A., krátko (od 1.4.2014 do 14.4.2014) boli spracúvané obchodným zástupcom R. S. ELSIG, až napokon k bezpečnostnému incidentu v súvislosti s ich spracúvaním došlo pri obchodnom zastúpení žalovanej spoločnosťou ELSIG s.r.o. v roku 2017.

32. Z Dodatku č. 1 k Zmluve o obchodnom zastúpení zo dňa 30.6.2015 a z Prílohy č. 7 - Dohoda o poverení sprostredkovateľa spracúvaním osobných údajov zo dňa 30.6.2015 uzatvorenými medzi žalovanou a spoločnosťou ELSIG s.r.o. mal súd preukázaný rozsah poverenia spoločnosti ELSIG s.r.o. na spracovanie osobných údajov zákazníkov žalovanej.

Z takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

33. Predtým, než začal súd vo veci konať, skúmal svoju miestnu príslušnosť a to z dôvodu, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 10.8.2018, teda pri svojom prvom procesnom úkone, uplatnila námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu vo Svidníku. Žalobcovia založili miestnu príslušnosť Okresného súdu Svidník ako osobitnú miestnu príslušnosť podľa § 19 písm. d) CSP tvrdiac, že právny vzťah medzi žalobcami a žalovanou vznikol na základe Zmluvy o pripojení ako základného aktu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a oprávnenie žalovanej spracúvať osobné údaje žalobcov má svoj základ práve v Zmluve o pripojení, ktorú každý zo žalobcov v postavení spotrebiteľa so žalovanou uzatvoril. Vo veci 6C/29/2018

-21-

teda podľa žalobcov ide o spotrebiteľský spor, pretože tento spor súvisí so spotrebiteľskou zmluvou (zmluvou o pripojení). Žalovaná v námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Svidník tvrdí, že v konkrétnej veci ide o žalobu na ochranu osobnosti, preto miestne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Bratislava II.

34. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

35. Podľa § 19 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

36. Podľa § 36 ods. 1 CSP, konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný.

37. Podľa § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

38. Podľa § 42 CSP, ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

40. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

41. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Súd pri skúmaní svojej príslušnosti vychádzal z podstaty sporu, ktorý je síce sporom o ochranu osobnosti z dôvodu zásahu do súkromia žalobcov, avšak zásah do súkromia bezprostredne súvisí s porušením ochrany osobných údajov pri ich spracúvaní žalovanou v rámci plnenia Zmluvy o pripojení.

44. Právny základ pre spracúvanie osobných údajov je vo všeobecnosti stanovený v § 9 ZOOÚ.

45. Podľa § 9 ods. 1 ZOOÚ, prevádzkovateľ môže spracúvať osobné údaje len na
6C/29/2018

-22-

základe priamo vykonateľného právne záväzného aktu Európskej únie, medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, ustanovení tohto zákona alebo osobitného zákona, alebo na základe súhlasu dotknutej osoby.

46. Právnym základom pre spracúvanie osobných údajov žalobcov žalovanou ako telekomunikačným operátorom je zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“), teda osobitný zákon, na ktorý odkazuje § 9 ods. 1 ZOOÚ.

47. Podľa § 56 ods. 3 ZEK, podnik, ktorý poskytuje verejné služby, môže na účely uzavretia a plnenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, jej zmeny, ukončenia alebo prenesenia čísla, fakturácie, prijímania a evidencie platieb, pohľadávok a postupovania pohľadávok a vypracovania zoznamu účastníkov získavať a spracúvať údaje účastníkov, ktorými sú telefónne číslo, výška neuhradených záväzkov a

a) meno, priezvisko, titul, adresa trvalého pobytu, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti fyzickej osoby, štátnu príslušnosť,

b) obchodné meno, miesto podnikania a identifikačné číslo fyzickej osoby - podnikateľa alebo

c) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby.

48. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná na účely uzavretia Zmluvy o pripojení, ale aj ďalších činností súvisiacich s plnením tejto zmluvy, mala zákonné oprávnenie spracúvať osobné údaje žalobcov. Vyjadrenia žalobcov, že na spracúvanie svojich osobných údajov dali žalovanej v súvislosti s uzatvorením Zmluvy o pripojení svoj súhlas neboli správne, pretože žalovaná pri uzatvorení Zmluvy o pripojení má zákonné oprávnenie spracúvať osobné údaje účastníkov a ich súhlas preto nie je potrebný.

49. Ak teda k zásahu do súkromia žalobcov malo dôjsť pri legitímnom spracúvaní osobných údajov žalobcov a žalovaná takéto svoje oprávnenie (právny základ) môže pre účely uzavretia a plnenia Zmluvy o pripojení odvodiť priamo zo zákona (§ 56 ods. 3 písm. a) ZEK) a na spracúvanie osobných údajov nepotrebuje ani súhlas žalobcov, potom zásah do súkromia žalobcov pri porušení ochrany ich osobných údajov bez akýchkoľvek pochybností súvisí so Zmluvou o pripojení, o ktorej spotrebiteľskom charaktere nemôže byť žiaden spor.

50. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že uplatňované právo žalobcov nijako nesúvisí so spotrebiteľskými zmluvami (zmluvy o pripojení) uzatvorenými medzi žalobcami a žalovanou a skutočnosť, že strany uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu je v tomto prípade podružná, pretože právny základ nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy vyplýva z iného právneho vzťahu, resp. má iný právny základ ako spotrebiteľská zmluva (zmluva o pripojení).

51. Súd konštatuje, že právo na ochranu osobnosti za zásah do súkromného života žalobcov pre porušenie ochrany ich osobných údajov bezprostredne súvisí so základným spotrebiteľským vzťahom medzi stranami založeným Zmluvou o pripojení, pretože k porušeniu ochrany osobných údajov došlo v súvislosti so službami telekomunikačného operátora, ktoré žalovaná poskytovala žalobcom na základe Zmluvy o pripojení a v jej rámci.

6C/29/2018

-23-

52. „Za spotrebiteľský spor možno považovať spor o akejkoľvek otázke týkajúcej sa (vyplývajúcej zo) spotrebiteľskej zmluvy, napríklad či zmluva vznikla, či je platná, či naďalej trvá, ďalej otázky výkladu

obsahu spotrebiteľskej zmluvy, posúdenie nárokov z nej vyplývajúcich, ako aj nárokov z jej porušenia a iné. Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia, nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, nároky z nekalej súťaže a nekalých obchodných praktík, nároky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú vadnou vecou a iné. Aspekt sporu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiacej so spotrebiteľskou zmluvou je zachovaný aj v prípade, ak sa spor týka iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou“. (Števček, M., S., s., F., J., Y., S., F., J., M., M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1020)

53. Vychádzajúc z uvedeného preto súd považoval predmetný spor za spor spotrebiteľský. Vzhľadom ku skutočnosti, že všetci žalobcovia majú adresu trvalého pobytu v obvode Okresného súdu Svidník, žalovanou uplatnenú námietku miestnej nepríslušnosti považoval súd za nedôvodnú, na námietku neprihliadal a spor prejednal a rozhodol.

54. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 01.01.2018 do 31.10.2018, od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

55. V súvislosti s uvedeným konštatovaním súdu, že v tomto prípade ide o spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, boli žalobcovia ako spotrebiteľia domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodení podľa citovaného zákonného ustanovenia od platenia súdneho poplatku.

56. Podľa Čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

57. Podľa Čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

58. Podľa Čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

59. Podľa Čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

60. Podľa Čl. 16 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia pravidlá, ktoré sa vzťahujú na ochranu fyzických osôb, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, ako aj členskými štátmi pri výkone činností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, a pravidlá, ktoré sa vzťahujú na voľný pohyb takýchto údajov. Dodržiavanie týchto pravidiel podlieha kontrole nezávislých orgánov.

6C/29/2018

-24-

61. Podľa Čl. 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

62. Podľa Čl. 8 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom. Každý má právo na prístup k zhromaždeným údajom, ktoré sa ho týkajú, a právo na ich opravu.

63. Podľa Čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

64. Podľa Čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe .

65. Podľa Čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

66. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

67. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

68. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

69. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

70. V čase vzniku bezpečnostného incidentu bol účinný zákon č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý súd na tento prípad aplikoval.

71. Podľa § 1 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov (ďalej len „ZOOÚ“), tento zákon upravuje

- a) ochranu práv fyzických osôb pred neoprávneným zasahovaním do ich súkromného života pri spracúvaní ich osobných údajov,
- b) práva, povinnosti a zodpovednosť pri spracúvaní osobných údajov fyzických osôb,
- c) postavenie, pôsobnosť a organizáciu Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“).

6C/29/2018

-25-

72. Podľa § 3 ods. 3 ZOOÚ, týmto zákonom nie je dotknuté právo na ochranu osobnosti.

73. Podľa § 4 ods. 1 ZOOÚ, osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

74. Podľa § 4 ods. 2 ZOOÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) dotknutou osobou každá fyzická osoba, ktorej sa osobné údaje týkajú,
- b) prevádzkovateľom každý, kto sám alebo spoločne s inými vymedzí účel spracúvania osobných údajov, určí podmienky ich spracúvania a spracúva osobné údaje vo vlastnom mene; ak účel, prípadne aj podmienky spracúvania osobných údajov ustanovuje zákon, priamo vykonateľný právne záväzný akt Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, prevádzkovateľom je ten, kto je na plnenie účelu spracúvania za prevádzkovateľa ustanovený alebo kto spĺňa zákonom, priamo vykonateľným právne záväzným aktom Európskej únie alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, ustanovené podmienky,
- d) sprostredkovateľom každý, kto spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa, v rozsahu a za podmienok dojednaných s prevádzkovateľom v písomnej zmluve podľa § 8 a v súlade s týmto zákonom.

75. Podľa § 4 ods. 3 ZOOÚ, na účely tohto zákona sa ďalej rozumie

- a) spracúvaním osobných údajov vykonávanie operácií alebo súboru operácií s osobnými údajmi, najmä ich získavanie, zhromažďovanie, šírenie, zaznamenávanie, usporadúvanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, preskupovanie, kombinovanie, premiestňovanie, využívanie, uchovávanie, blokovanie, likvidácia, ich cezhraničný prenos, poskytovanie, sprístupňovanie alebo zverejňovanie; niektorými operáciami s osobnými údajmi sa podľa prvej vety rozumie
2. sprístupňovaním osobných údajov oznámenie osobných údajov alebo umožnenie prístupu k nim príjemcovi, ktorý ich ďalej nespracúva,

5. likvidáciou osobných údajov zrušenie osobných údajov rozložením, vymazaním alebo fyzickým zničením hmotných nosičov tak, aby sa z nich osobné údaje nedali reprodukovať.

76. Podľa § 5 ods. 1 ZOOÚ, osobné údaje možno spracúvať len spôsobom ustanoveným týmto zákonom a v jeho medziach tak, aby nedošlo k porušeniu základných práv a slobôd dotknutých osôb, najmä k porušeniu ich práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti alebo k iným neoprávneným zásahom do ich práva na ochranu súkromia.

77. Podľa § 5 ods. 1 ZOOÚ, osobné údaje môže spracúvať iba prevádzkovateľ a sprostredkovateľ.

78. Podľa § 6 ods. 2 písm. h) ZOOÚ, prevádzkovateľ je povinný zlikvidovať tie osobné údaje, ktorých účel spracúvania sa skončil, po skončení účelu spracúvania možno osobné údaje ďalej spracúvať len za podmienok ustanovených v odseku 5.

6C/29/2018

-26-

79. Podľa § 8 ods. 1 ZOOÚ, prevádzkovateľ je oprávnený na základe písomnej zmluvy poveriť spracúvaním osobných údajov sprostredkovateľa. Na účely poverenia sprostredkovateľa spracúvaním osobných údajov podľa prvej vety sa súhlas dotknutej osoby nevyžaduje.

80. Podľa § 8 ods. 2 ZOOÚ, prevádzkovateľ je pri výbere sprostredkovateľa povinný dbať na jeho odbornú, technickú, organizačnú a personálnu spôsobilosť a jeho schopnosť zaručiť bezpečnosť spracúvaných osobných údajov opatreniami podľa § 19 ods. 1. Prevádzkovateľ nesmie zveriť spracúvanie osobných údajov sprostredkovateľovi, ak by tým mohli byť ohrozené práva a právom chránené záujmy dotknutých osôb.

81. Podľa § 8 ods. 9 ZOOÚ, povinnosti prevádzkovateľa stanovené v jeho § 8 ods. 6, § 15 až 18 a § 28 až 32 môže vykonať sprostredkovateľ, ak sa tak výslovne dohodne v zmluve uzatvorenej s prevádzkovateľom.

82. Podľa § 8 ods. 10 ZOOÚ, sprostredkovateľ zodpovedá za plnenie povinností podľa odseku 9 v rozsahu zmluvy uzatvorenej s prevádzkovateľom.

83. Podľa § 17 ods. 1 ZOOÚ, prevádzkovateľ je po splnení účelu spracúvania povinný bez zbytočného odkladu zabezpečiť likvidáciu osobných údajov.

84. Podľa § 19 ods. 1 ZOOÚ, za bezpečnosť osobných údajov zodpovedá prevádzkovateľ. Prevádzkovateľ je povinný chrániť spracúvané osobné údaje pred ich poškodením, zničením, stratou, zmenou, neoprávneným prístupom a sprístupnením, poskytnutím alebo zverejnením, ako aj pred akýmkoľvek inými neprípustnými spôsobmi spracúvania. Na tento účel prijme primerané technické, organizačné a personálne opatrenia (ďalej len „bezpečnostné opatrenia“) zodpovedajúce spôsobu spracúvania osobných údajov, pričom berie do úvahy najmä použiteľné technické prostriedky, dôvernosť a dôležitosť spracúvaných osobných údajov, ako aj rozsah možných rizík, ktoré sú spôsobilé narušiť bezpečnosť alebo funkčnosť informačného systému.

85. Po tom, čo sa súd vysporiadal s otázkou miestnej príslušnosti, sa zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán a to nielen z dôvodu námietky žalovanej k absencii jej pasívnej legitímácie. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný. Okruh strán sporu určuje žalobca. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je aj to, aby stranami boli všetky vecne legitimované osoby. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Procesnú zodpovednosť za označenie strán v žalobe vždy nesie žalobca v tom zmysle, že nedostatočné označenie vecne legitimovaných strán znamená zamietnutie žaloby.

86. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Pokiaľ sa súd k tejto otázke aj

výslovne nevyjadrí, neznamená to, že sa s ňou nevysporiadal. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa
6C/29/2018

-27-

hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Súd mal za preukázané, že žalobcovia boli v období od 8.11.2011 do 3.11.2012, v ktorom boli v mene žalovanej vyhotovené dokumenty s ich osobnými údajmi, klientmi žalovanej na základe zmluvy o pripojení. Súd zároveň každého zo žalobcov považoval za dotknuté osoby v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 122/2013 Z.z o ochrane osobných údajov, u ktorých došlo pri spracúvaní ich osobných údajov prostredníctvom spoločnosti ELSIG s.r.o. k porušeniu ustanovení zákona o ochrane osobných údajov a tým k zásahu do ich súkromného života. Žalobcovia sa preto touto žalobou domáhali svojho práva na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka voči žalovanej, čím bola založená aktívna vecná legitímácia žalobcov a táto nebola ani žalovanou stranou v konaní namietaná.

87. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Tieto náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia, je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo účastníkom, ktorý je povinný odstrániť následky zásahov, alebo poskytnúť primerané zadostučinenie, je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, ktoré vykazuje známky protiprávnosti a ktoré zasahuje do chránených osobnostných práv. Samozrejme musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a vzniknutou ujmu na chránených osobnostných právach fyzickej osoby.

88. Žalobcovia za pasívne legitimovanú stranu označili spoločnosť Orange Slovensko a.s., pretože písomné materiály, na ktorých sa nachádzali osobné údaje žalobcov a ktoré boli spracúvané v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov boli vyhotovené v súvislosti s plnením Zmluvy o pripojení medzi každým zo žalobcov a žalovanou. Súd konštatuje, že občianskoprávna zodpovednosť žalovanej za zásah do súkromia žalobcov má objektívny charakter, ktorý vyplýva z ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka ako generálnej klauzuly ochrany osobnosti v súkromnom práve. „Zamestnanec, prípadne iná použitá osoba nezodpovedá osobne priamo postihnutej fyzickej osobe; za nemajetkovú ujmu zodpovedá právnická alebo fyzická osoba, ktorá takúto osobu na svoju činnosť použila („použitá“ osoby zodpovedajú len v tzv. vnútornom vzťahu)“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra 2011, sp.zn. 30 Cdo 1509/2011), „Ak bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou alebo inou fyzickou osobou k realizácii činnosti tejto právnickej či inej osoby, pričíta sa neoprávnený zásah samotnej fyzickej či inej právnickej osobe“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30 Cdo 2712/2005). „Pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť, je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti“ (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012).

6C/29/2018

-28-

89. Pri posúdení občianskoprávnej zodpovednosti nebolo podstatné, že žalovaná konala prostredníctvom svojich obchodných zástupcov, ktorí sa postupne menili, ani to, že písomné dokumenty s osobnými údajmi vytvorila obchodná zástupkyňa Iveta A., krátko ich spracúval obchodný zástupca R. S. ELSIG, až napokon ich protiprávne likvidoval a sprístupnil obchodný zástupca ELSIG s.r.o., ale je právne významné, že porušenie ochrany osobných údajov ako Úradom na ochranu osobných údajov preukázaný bezpečnostný incident bolo spôsobené pri plnení Zmluvy o pripojení, ktorú mal každý zo žalobcov uzatvorenú práve so žalovanou. Objektívna zodpovednosť je zodpovednosťou za výsledok (bez potreby preukazovať zavinenie) konania účastníka v konkrétnom právnom vzťahu.

90. Súd poukazuje aj na Podmienky ochrany a spracúvania osobných, prevádzkových a lokalizačných údajov v spoločnosti Orange Slovensko, a.s., z ktorých taktiež vyplýva zodpovednosť žalovanej voči svojim zákazníkom a teda aj žalobcom. Na základe uvedeného mal súd preukázanú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej a teda rozhodol, že žalovaná zodpovedá žalobcom v súkromnom občianskoprávnom vzťahu za zásah do ich práva na ochranu osobných údajov zakotveného v čl. 19 Ústavy SR a poskytol žalobcom súdnu ochranu.

91. Na tomto mieste súd považuje za dôležité zdôrazniť rozdiel medzi občianskoprávnou a administratívnou (správnou) zodpovednosťou subjektov v režime zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov, ktorý bol platný v čase vzniku a trvania bezpečnostného incidentu. Bezpečnostný incident je termín administratívneho konania o ochrane osobných údajov podľa ZOOÚ a v konkrétnej veci ním Úrad na ochranu osobných údajov skutkovo aj právne vymedzil protiprávne konanie obchodného zástupcu žalovanej pri spracúvaní osobných údajov žalobcov tak, ako to vyplýva z rozhodnutí Úradu na ochranu osobných údajov číslo: 00777/2017-Os-17 zo dňa 16.8.2017, číslo: 01515/2017-Os-9 zo dňa 22.12.2017 a z rozhodnutia predsedníčky Úradu na ochranu osobných údajov číslo: 00103/2018-Op-7 zo dňa 9.3.2018. Administratívna zodpovednosť pri spracúvaní osobných údajov vyplýva pre zainteresované subjekty z § 1 písm. b) ZOOÚ, pričom dozor nad dodržiavaním pravidiel ochrany osobných údajov daných ZOOÚ vykonáva orgán štátu, ktorým je Úrad na ochranu osobných údajov. Administratívna zodpovednosť teda znamená zodpovednosť osoby zainteresovanej na spracúvaní osobných údajov (napr. prevádzkovateľ, sprostredkovateľ a osoby vymedzené v § 2 ods. 1 ZOOÚ) voči štátu za dodržiavanie presných pravidiel pre vykonávanie jednotlivých operácií s osobnými údajmi v rôznych spoločenských oblastiach. Administratívna zodpovednosť je kategóriou verejného práva založenou na subjektívnej zodpovednosti, preto na jej naplnenie sa vyžaduje zavinenie (postačuje nedbanlivosť). Občianskoprávna zodpovednosť je však kategóriou súkromného práva (medzi subjektami právneho vzťahu) a je založená na princípe objektívnej zodpovednosti (za výsledok) bez potreby preukazovať zavinenie.

92. Skutok, ktorým došlo pri spracúvaní osobných údajov žalobcov v rámci ich právneho vzťahu so žalovanou k zavinenému porušeniu ich ochrany zo strany žalovanou povereného sprostredkovateľa ako obchodného zástupcu žalovanej je bezpečnostným incidentom, za ktorý v rovine administratívneho práva (voči štátu reprezentovaného Úradom) zodpovedá poverený sprostredkovateľ ako priamy pôvodca zásahu do práv žalobcov. V administratívnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že sprostredkovateľ (ELSIG s.r.o.)

6C/29/2018

-29-

porušil § 17 ods. 1 a § 19 ods. 1 ZOOÚ, čím sa dopustil administratívneho deliktu podľa § 68 ods. 5 písm. d) a § 68 ods. 5 písm. e) ZOOÚ, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 5000 eur.

93. Ten istý bezpečnostný incident je v rovine súkromného práva skutkovým základom protiprávneho konania, za ktoré nesie voči žalobcom občianskoprávnu zodpovednosť žalovaná, pretože ako už bolo súdom konštatované, k zásahu do práva na súkromný život (na súkromie) žalobcov došlo pri spracúvaní osobných údajov žalobcov v súvislosti poskytovaním telekomunikačných služieb žalovanou žalobcom na základe Zmluvy o pripojení. Pre posúdenie občianskoprávnej zodpovednosti je pritom bez právneho významu, že osobné údaje žalobcov spracúvala v rozpore so zákonom osoba poverená žalovanou, pretože právny základ pre ich spracúvanie (§ 56 ods. 3 ZEK) svedčil žalovanej a osobné údaje poverená osoba (sprostredkovateľ) spracúvala v mene a v záujme žalovanej v súvislosti s plnením Zmluvy o pripojení. Preto žalovaná občianskoprávne zodpovedá žalobcom za zásah do ich súkromia. Napokon aj zákon o ochrane osobných údajov okrem administratívnej zodpovednosti, ktorú priamo upravuje, odkazuje v ustanovení § 3 ods. 3 na možnosť dotknutej osoby uplatniť prostriedkami súdnej ochrany právo na ochranu osobnosti podľa § 11 až 16 Občianskeho zákonníka. Súd na margo občianskoprávnej zodpovednosti žalovanej voči žalobcom poznamenáva, že z listu žalovanej zo dňa 16.3.2017, ktorý bol reakciou na list žalobcov zastúpených právnym zástupcom zo dňa 28.2.2017, nevyplýva, aby žalovaná namietala svoju zodpovednosť za „uvedený incident“. V liste žalovaná uvádza, že k takejto situácii došlo aj napriek skutočnosti, že spoločnosť Orange Slovensko vynakladá maximálne úsilie na zabezpečenie efektívnej ochrany osobných údajov svojich účastníkov a zároveň prijala opatrenia, aby sa v budúcnosti eliminovala v maximálnej miere možnosť vzniku takejto alebo podobnej situácie.

Žalovaná v liste zo 16.3.2017 uviedla: „Pokiaľ ide o Vašu požiadavku na zaplatenie finančnej satisfakcie v sume 5.000,00 EUR (slovom päťtisíc euro) pre každého z klientov, zaujíma k tejto spoločnosť Orange Slovensko negatívne stanovisko. Podľa názoru spoločnosti Orange Slovensko nedosiahol prípadný zásah do osobnostných práv Vašich klientov ako dotknutých osôb takú intenzitu a následky s ohľadom na ich súkromný život, aby boli odôvodnené úvahy nad poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Rovnako tak v tomto momente, ako aj Vy sám uvádzate, nie sú známe ani informácie o tom, že by ktorejkoľvek z Vami zastupovaných osôb vznikla akákoľvek škoda v príčinnej súvislosti s popisovanou udalosťou. Spoločnosť Orange Slovensko sa zároveň touto cestou Vaším klientom ospravedlňuje za vzniknutú situáciu a ubezpečuje ich, že urobí všetko preto, aby sa v budúcnosti takáto situácia neopakovala“.

94. Z takéhoto stanoviska žalovanej sa súdu skôr javí, že žalovaná nepopiera svoju zodpovednosť za bezpečnostný incident vo vzťahu k žalobcom (smeruje k tomu aj jej ospravedlnenie), ale „prípadný“ zásah do osobnostných práv žalobcov nedosiahol podľa žalovanej takú intenzitu a následky s ohľadom na ich súkromný život, aby boli odôvodnené úvahy nad poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z uvedeného jasne vyplýva, že negatívne stanovisko žalovanej vo vzťahu k požadovanej finančnej satisfakcii žalobcov v predsúdnom štádiu sa neopieralo o argument popretia vlastnej zodpovednosti za bezpečnostný incident, ale o nedostatok intenzity zásahu do osobnostných práv a jeho následky v sfére súkromného života žalobcov.

6C/29/2018

-30-

95. Zmena postoja žalovanej nastala v súdnom konaní, kde žalovaná svoju pasívnu legitímáciu namietala od začiatku a okrem už spomínanej argumentácie poukazovala aj na skutočnosť, že v administratívnom konaní proti žalovanej bolo rozhodnutím ÚOOÚ SR z 23.8.2018 číslo: 00144/2018-Os-21 konanie o ochrane osobných údajov proti žalovanej ako prevádzkovateľovi zastavené, pretože Úrad nezistil v príčinnej súvislosti medzi vznikom bezpečnostného incidentu a plnením zákonných povinností prevádzkovateľa porušenie zákona. Citované rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím predsedníčky ÚOOÚ SR zo dňa 22.11.2018 č.k.: 00465/2018-Op-4. Vzhľadom k uvedeným rozhodnutiam žalovaná navrhovala, aby súd postupoval podľa § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu. Súd sa s argumentáciou žalovanej nestotožnil, pretože citované rozhodnutia ÚOOÚ SR a jeho predsedníčky nepatria medzi rozhodnutia, ktorých záväznosť pre súd by mala vyplývať z § 193 CSP.

96. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

97. Citovanými rozhodnutiami príslušný správny orgán (ÚOOÚ SR) nerozhodol o tom, že bol spáchaný iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu (ZOOÚ) a o tom, kto ho spáchal, ale rozhodol o zastavení konania o ochrane osobných údajov vedeného voči žalovanej. Takéto rozhodnutie nie je pre súd záväzné, ani čo sa týka výroku, ani odôvodnenia. Napriek uvedenému sa súd s citovanými rozhodnutiami oboznámil a zistil, že administratívny orgán sa v správnom konaní o ochrane osobných údajov proti žalovanej nezaoberal niektorými skutočnosťami, ktoré by mohli mať význam pri posudzovaní administratívnej zodpovednosti žalovanej.

98. Písomná dokumentácia týkajúca sa osobných údajov žalobcov sa podľa vyjadrenia spoločnosti ELSIG s.r.o. nachádzala na obchodnej prevádzke žalovanej v Stropkove už v roku 2014, keď ELSIG s.r.o. ešte neprevádzkoval predajňu v Stropkove. ELSIG s.r.o. ako sprostredkovateľ sa v administratívnom konaní ÚOOÚ SR č. 01515/2017-Os v rozklade proti rozhodnutiu z 22.12.2017 vyjadril,

že uvedenú dokumentáciu nikdy písomne neprebrali a nemali k nej vzťah ani ako prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ.

99. Žalovaná v podaní zo 14.1.2020, v ktorom odpovedala na písomné otázky žalobcov uviedla, že každý zákaznícky dokument, ktorý je vytvorený na predajnom mieste je zaevidovaný v aplikácii Archivnet, kde je uvedený aj jeho status, to jest je možné určiť v každom okamihu, či sa dokument na predajni stále nachádza alebo bol vyexpedovaný do centrálného archívu žalovanej v Lučenci. Žalovaná v tom istom podaní konštatovala, že po vyhotovení týchto dokumentov na predajnom mieste sa tieto dokumenty v najbližšom termíne zvozu dokumentácie (raz za 14 kalendárnych dní) od vzniku dokumentu zasielajú na účely archivácie do centrálného archívu žalovanej v Lučenci, kde sa priložia k zmluve o

6C/29/2018

-31-

pripojení, resp. k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ku ktorej boli vyhotovené, to jest archivujú sa spolu s touto zmluvou. Najmä tu uvádzané skutočnosti navodzujú opodstatnené pochybnosti o tom, či žalovaná v súvislosti s posudzovaným bezpečnostným incidentom aj sama osobne neporušila niektoré z ustanovení ZOOÚ, keď jej patriaca dokumentácia s osobnými údajmi jej zákazníkov sa po prevzatí obchodného zastúpenia žalovanej v Stropkove od K. v prospech R. S. ELSIG bezdôvodne nachádzala v predajni v Stropkove, kde bola od roku 2014 až do mesiaca február 2017 nepovšimnutá a neodborne odložená v sklade za tovarom v značkovej predajni (z odôvodnenia rozhodnutia predsedníčky ÚOOÚ SR zo dňa 9.3.2018 číslo: 00103/2018-Op-7 na strane 9). Predsedníčka ÚOOÚ SR v citovanom rozhodnutí na stranách 10) a 11) ďalej konštatuje, že v prípade zániku výkonu oprávnení obchodného zastúpenia v značkovej predajni práva a povinnosti súvisiace s prevádzkovaním značkovej predajne spoločnosti Orange, alebo vzhľadom na svoju povahu slúžiacie tomuto účelu prechádzajú späť na spoločnosť Orange, prípadne na iného obchodného zástupcu určeného spoločnosťou Orange. Ak nový obchodný zástupca tvrdí, že uvedenú dokumentáciu nikdy neprevzal a nemal k nej žiaden vzťah a žalovaná nepreukázala, že túto dokumentáciu novému obchodnému zástupcovi protokolárne odovzdala (odpoveď na otázku č. 6 v podaní žalovanej zo 14.1.2020) potom je evidentné, že žalovaná nemala dlhodobo pod kontrolou predmetné písomnosti a to napriek jej tvrdeniu o fungujúcej aplikácii Archivnet aj napriek pravidelnému štrnásťdňovému zberu originálnych dokumentov do centrálného archívu žalovanej v Lučenci.

100. Súd v predchádzajúcej argumentácii už vysvetlil, že v administratívnom konaní zistený bezpečnostný incident tvorí skutkový základ protiprávneho konania, ktoré v rámci objektívnej občianskoprávnej zodpovednosti voči žalobcom za zásah do ich súkromia dopadá na žalovanú.

101. Po tom, čo súd mal za preukázanú pasívnu legitímáciu žalovanej, sa zaoberal vecou samou. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcom po 5 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy vo forme finančného zadošťačenia za neoprávnený zásah do svojho súkromného života v súvislosti s porušením práva na ochranu osobných údajov.

102. Pod nemajetkovou ujmom možno vo všeobecnosti rozumieť akúkoľvek ujmu, ktorá pre poškodeného nepredstavuje priamu stratu na majetku, a teda nie je vyjadriteľná v peniazoch. Postihuje inú ako majetkovú sféru poškodeného - sféru osobnostnú. Všetky práva, ktoré sú späté s ochranou osobnosti a ktoré sú zakotvené v Ústave Slovenskej republiky, sú v našom právnom poriadku chránené prostredníctvom právnych noriem, ktoré patria do rôznych odvetví práva. Ochrana osobnosti fyzickej osoby je podrobne upravená normami súkromného práva, predovšetkým občianskeho práva. Právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby ako takej je chránené štátom a vyplýva priamo z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z ostatných právnych predpisov a medzinárodných noriem. Do práva na ochranu osobnosti preto nemožno zasahovať a ani ho nemožno nikomu vziať či obmedziť.

103. Občiansky zákonník v ustanovení § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho

6C/29/2018

-32-

mena a prejavov osobnej povahy. Česť fyzickej osoby je výrazom úcty, uznania a ocenenia, teda vážnosti konkrétnej fyzickej osoby, ktorú požíva pre svoje postoje a chovanie u ostatných členov spoločnosti a ktorá ovplyvňuje posudzovanie jej postavenia a uplatňovanie v spoločnosti. Neoprávnený zásah do cti a dôstojnosti fyzickej osoby môže teda spočívať buď v skutkových tvrdeniach, alebo v kritike, t.j. v hodnotiacich úsudkoch. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ).

104. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. „Základnou hmotnoprávnou podmienkou vzniku zodpovednosti podľa § 13 OZ je, aby zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, alebo len v ohrození osobnostného práva fyzickej osoby, pokiaľ ide o jej fyzickú a morálnu integritu“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22.06.2006, sp. zn. 30 Cdo 2914/2005).

105. Zásah do práva na ochranu osobnosti je svojou povahou civilným deliktom a primerané zadosťučinenie v ktorejkoľvek zákonom predpokladanej forme jednou z civilnoprávných sankcií. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný zásah do súkromia žalobcov pri protiprávnom spracúvaní ich osobných údajov, preto súd v ďalšom skúmal, aká ujma bola žalobcom spôsobená, jej závažnosť a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva žalobcov došlo. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že žalobcovia nijakým spôsobom nešpecifikovali a už vôbec nepreukázali, v čom by mala táto morálna ujma spočívať a akým spôsobom a z čoho by v súvislosti s predmetnými osobnými údajmi mala na strane žalobcov vzniknúť. Žalovaná zastávala stanovisko, že v tomto prípade morálna ujma žalobcom z uvedeného incidentu ani len objektívne vzniknúť nemohla, pričom aj s týmto tvrdením nie je možné súhlasiť.

106. Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že osobné údaje sú vstupnou bránou do súkromia každého jedinca, preto právo na ich ochranu musí požívať vysoký stupeň právnej ochrany. Postupujúcou globalizáciou súčasnej informačnej spoločnosti a možnosťami, ktoré ponúkajú nové technológie a aplikácie sa riziká, ktorým je vystavené súkromie každého jedinca, ešte zvyšuje.

107. Súd sa stotožnil s argumentáciou predsedníčky ÚOOÚ SR v jej rozhodnutí z 9.3.2018 č.k. 00103/2018-Op-7, že významný vplyv na celkovú závažnosť protiprávneho konania mali zistený počet odcudzenej dokumentácie (viac než 400 dokumentov), okolnosti, za akých došlo k vzniku bezpečnostného incidentu (umiestnenie archívnej krabice do neuzamknutého skladu na papierový odpad), sprístupnenie osobných údajov dotknutých osôb neobmedzeného počtu neoprávnených osôb, kategória neoprávnených sprístupnených osobných údajov (vrátane rodného čísla ako jedinečného identifikátora) a čas trvania protiprávneho konania. V zhode s predsedníčkou ÚOOÚ SR súd konštatuje, že negatívnym následkom neoprávneného sprístupnenia je samotný vznik rizika pre práva a slobody fyzických osôb, a to najmä strata kontroly nad svojimi osobnými údajmi a ďalšie riziká s rôznym stupňom

6C/29/2018

-33-

pravdepodobnosti a závažnosti, ktoré by mohli čo i len viesť k ujme, či už majetkovej alebo nemajetkovej, a to najmä pokiaľ takáto spracovateľská operácia môže viesť napríklad ku krádeži totožnosti, podvodu alebo finančnej strate, poškodeniu dobrého mena, strate dôvernosti osobných údajov alebo akémukoľvek hospodárskemu alebo sociálnemu znevýhodneniu. Predmetné spracúvanie zahŕňalo veľké množstvo citlivých osobných údajov a malo alebo čo i len mohlo mať negatívne dôsledky na veľký počet dotknutých osôb.

108. Uvedené len potvrdzuje skutočnosť, že takto vymedzená ujma v sfére súkromného života žalobcov by bola (musela byť) každou inou fyzickou osobou nachádzajúcou sa v danom mieste a čase a v tej istej situácii objektívne vnímaná vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo jeho dopad a dôsledky, ako ujma závažná. Subjektívne pocity nie sú rozhodujúce, podstatné je objektívne hľadisko. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2011 sp.zn. 4Cdo 232/2010)

109. Ak ochrana súkromia a ochrana osobných údajov sa svojim obsahom a povahou zaradujú medzi základné ľudské práva, potom neoprávnené sprístupnenie osobných údajov v rozsahu predmetného bezpečnostného incidentu by z objektívneho hľadiska znamenalo významné dátové obnaženie každého subjektu s dôsledkami uvedenými v bode 107 odôvodnenia, preto aj ujmu tým vzniknutú by každý subjekt nachádzajúci sa v situácii žalobcov pociťoval ako ujmu závažnú.

110. Vzhľadom k širokej škále prejavov a súčastí súkromného života fyzickej osoby môže dochádzať k rozmanitým prejavom zásahov do súkromia a ich dôsledkov na chránené osobnostné práva. Tieto zásahy v určitých prípadoch môžu (avšak nemusia) mať aj difamačné dôsledky - neoprávnený zásah do tohto čiastkového práva (práva na súkromie) nemusí vždy vyvolať zníženie vážnosti alebo dôstojnosti dotknutej fyzickej osoby. Porušenie práva na súkromie je potrebné dôsledne odlišovať od prípadov neoprávnených zásahov do práva na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18.2.2010 sp.zn. 3Cdo 137/2008).

111. Z uvádzaných dôvodov súd zamietol procesný návrh žalovanej na vypočutie všetkých žalobcov, pretože pre posúdenie objektívnych kritérií závažnosti vzniknutej ujmy úplne postačovali výsluchy šiestich žalobcov (subjektívne pocity nie sú rozhodujúce) a difamačné následky zásahu nebolo potrebné skúmať. Takýto postup súdu bol napokon aj v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

112. Medzi bezpečnostným incidentom ako protiprávnym konaním a vznikom ujmy v sfére zásahu do súkromia žalobcov mal súd preukázanú bezprostrednú príčinnú súvislosť.

113. Žalobcovia ako právny prostriedok ochrany za zásah do svojho súkromia požadovali náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pre každého zo žalobcov po 5 000 eur. Súd konštatujúc splnenie podmienok pre priznanie relutárnej náhrady sa pri rozhodovaní o výške náhrady zaoberal závažnosťou vzniknutej ujmy a okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Podrobné odôvodnenie tohto rozsudku ponúka opis závažnosti ujmy aj okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom nad rámec už uvedeného súd konštatuje, že žalovaná ako významný podnik na telekomunikačnom trhu sa k bezpečnostnému incidentu týkajúceho sa stoviek jej zákazníkov postavila pomerne

6C/29/2018

-34-

benevolentne, keď po prvotnom ospravedlnení sa žalobcom listom zo 16.3.2017 v ďalšom už popierala akúkoľvek svoju zodpovednosť za bezpečnostný incident a konanie svojho obchodného zástupcu (jeho pracovníka) ako priameho pôvodcu zásahu značne relativizovala. Súd nezdieľal názor žalovanej, že osobné údaje žalobcov boli do neuzamknutého skladu na papierový odpad umiestnené „omylom, resp. nedopatrením“, pretože podľa názoru súdu sa tak stalo hrubou nedbanlivosťou osoby pracujúcej v prospech obchodných záujmov žalovanej. Dokumenty s osobnými údajmi žalobcov boli navyše už od roku 2014 po odchode obchodnej zástupkyne Ivety A. nedbalo uložené (založené tovarom) v značkovej predajni žalovanej v Stropkove a žalovaná ani nepreukázala odovzdanie týchto dokumentov novému obchodnému zástupcovi, pretože už v roku 2014 nebol dôvod uchovávať tieto dokumenty z rokov 2011 a 2012 na značkovej predajni, ale mali byť bezpečne uložené v centrálnom archíve žalovanej. Písomné materiály s osobnými údajmi žalobcov boli navyše uložené v originálnej archívnej krabici a v tejto krabici „umiestnené“ do neuzamknutého skladu na papierový odpad, čo len zvýrazňuje stupeň nedbanlivosti priameho pôvodcu zásahu.

114. Ústavný súd SR v Náleze z 9.11.2016 sp.zn. I.ÚS 689/2014 skonštatoval, že optimalizácia medzi základnými funkciami primeraného zadosťučinenia a špecifikum každého jednotlivého prípadu vylučujú pevnú zákonom ustanovenú štandardizáciu sadzieb či hraníc (či minimálnu alebo maximálnu), exaktnú metodiku výpočtu alebo existenciu nejakého bodového ohodnotenia, na základe ktorých by sa výška relutárnej náhrady priznávanej súdom stanovovala a ktoré môžu byť v žalobách žiadané. Stanovenie výšky náhrady je tak zo zákona preto vecou voľnej úvahy súdov, ktorá musí byť odôvodnená a musí mať svoj základ v zistenom skutkovom stave týkajúcom sa obidvoch zákonom predvídaných kritérií, t.j. závažnosti vzniknutej ujmy i okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pri úvahe o primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je rovnako nevyhnutné prihliadať na samotný účel a funkcie tohto inštitútu pri ochrane osobnosti. Primárnu

je funkcia satisfakčná, ale je tu aj funkcia preventívno-sankčná, ktorú by relutárna náhrada mala plniť z hľadiska špeciálnej a generálnej prevencie; medzi nimi by mal existovať vzťah komplementarity (navzájom sa dopĺňajú, posilňujú) i vzťah konkurencie.

115. Súd v rámci voľnej úvahy prihliadal na vzájomné vzťahy jednotlivých argumentov aj na význam chráneného záujmu a špecifiká hromadného zásahu do práv veľkého množstva dotknutých osôb a v snahe spravodlivo vyvážiť satisfakčnú aj preventívno-sankčnú funkciu relutárnej náhrady určil sumu 3 300 eur pre každého zo žalobcov ako sumu primeranú a vo zvyšku žalobu zamietol.

116. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

117. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

118. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom 1/ až 43/ priznal proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu a to napriek zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti, pretože výška náhrady záležala
6C/29/2018

-35-

od úvahy súdu. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.